

ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΘΡΟΣ ΟΤΑΝ
ΣΙΩΠΑ ΜΗΡΟΣΤΑ ΣΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ορα НиХиЛ

Ιούλιος '90

τεύχος 0

δρχ 150

Ο Αναρχισμός στην Ανατολή: ΟΥΓΓΑΡΙΑ, ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ, ΑΝ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΠΟΛΩΝΙΑ, ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ, ΣΟΒ. ΕΝΩΣΗ
* Να υποστηρίξουμε την ανάδυση ενός Ελευθεριακού κινήματος * *Anarchismo-Insurrection-ProvocAzione*. Προς τους συντρόφους των χωρών της Ανατολής * *ΚΑΜΟΝ*: Ο αγώνας ενάντια στα νέα αφεντικά έχει αρχίσει * ΚΟΡΝΗΛ ΚΑΣΤΟΡΙΑΔΗΣ: Για το στρατό στην ΕΣΣΔ * Δύο λόγια στους νεαρούς Ρώσους ..... Μ. ΒΑΚΟΥΝΙΝ *

Μηδέν-Μηδενισμός (λεξικογραφία) • CLASS WAR (NewsWeek)
• Αποσπάσματα παρεμβάσεων.

Η ΕΡΕΥΝΑ
ΕΞΕΤΕΛΕΣΘΗ.
ΟΥΔΕΝ ΤΟ ΑΞΙ-
ΟΛΟΓΟΝ ΕΥΡΕΘΗ,
ΠΛΗΝ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ.

ΤΕΛΕΙΑ.
ΕΤΣΙ ΣΗΜΕΡΑ
ΔΕΝ ΘΑ'ΧΟΥΝ
ΤΙ ΝΑ ΔΙΑΒΑ-
ΣΟΥΝ ΑΥΤΟΙ
ΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ.

ΜΗΔΕΝ- ΜΗΔΕΝΙΣΜΟΣ (λεξικογραφία)

ΜΗΔΕΝ. Από την

φράση αρνηση ΜΗ που εκ-
φράζει τη σκέψη κ τη θέληση,

διάφορο του ΟΥ που εκφέρει την εξ αν-
τικειμένου αρνηση στο μη-γενόμενο. Ετσι

ενώ το ού αρνείται, το μή ουσιαστικά ΑΠΟΡΡΙ-
ΠΤΕΙ, είναι σχετικό ενώ το ού είναι απόλυτο,

το μή υποκειμενικό, ενώ το ού αντικειμενικό. Η

διαφορά τους αν κ' ισοπεδωμένη στην καθημερινή

γλώσσα είναι όμως υπαρκτή: ούδέ-μηδέ, ούδείς-μηδείς,

ουδέν-μηδέν. Το ΜΗΔΕΝ παριστάνεται κ' με το σύμβολο 0.

Είναι ο μη-αριθμός στον οποίο οποιοσδήποτε αριθμός

προστιθέμενος δεν μεταβάλλεται. Δεν εκφράζει καμμία

ποσότητα ή μέγεθος. Εκφράζει τη μηδενική διαφορά μεταξύ

ύσων. Υποδηλώνει την αρχή κάθε εκκίνησης ή έναρξης κ' το

τέλος κάθε αντίστροφης μέτρησης. Αφετηριακό σημείο οποιασ-

δήποτε μέτρησης ή υποδιαίρεσης, ιστορικά εισήχθει για

να συμβολίσει την απουσία ΜΕΤΡΟΥ, μονάδος τάξεως, Εκ του

μέτρου, η ΜΕΤΡΟΛΟΓΙΑ επιστημονικός κλάδος για την έρευνα

κ' την κωδικοποίηση μέτρων, σταθμών, μεθόδων κ οργάνων για

τη μέτρηση κ ΤΑΞΙ-ΝΟΜΗΣΗ ποσών κ μεγεθών. Οι νομικές κ

πολιτικές επιστήμες είναι παρεμφερών σκοπών, με αντικεί-

μενο τον άνθρωπο. Εκ του μηδενός, ο ΜΗΔΕΝΙΣΜΟΣ (nihilisme) η

αναγωγή στο μηδέν. Ο όρος εισήχθει απο τον Ιβάν Τουργκέ-

νιεφ, για να χαρακτηρίσει το ιδεολογικό ρεύμα που εκδη-

λώθηκε ανάμεσα στους νεαρούς ρώσους διανοούμενους απο το

μέσον του 19ου αιώνα, μέσα στους κόλπους του αντιαπολυ-

ταρχικού κινήματος. Εχοντας στη βάση του τον ατομικισμό

κ' τον υλισμό, ο μηδενισμός αποτέλεσε ενα ρεύμα φιλοσο-

φικό, ηθικό κ αισθητικό, που απέρριπτε κάθε είδους

καταναγκασμό που επέβαλλαν πάνω στο άτομο, το κράτος

η εκκλησία, η κοινωνία, η οικογένεια, τα ήθη κ' τα έθι-

μα. Στο όνομα αυτής της απόλυτης ατομικής ελευ-

ρίας κ' ενός ωφελιμιστικού ανθρωπισμού, κατήγ-

γειλε τις θρησκευτικές προλήψεις, τον ιδεαλι-

σμό στη φιλοσοφία, τον δεσποτισμό στις κοι-

νωνικές κ' οικογενειακές σχέσεις.

την εκμετάλλευση στη

κοινωνία κ' ιδι-

αίτερα

την

καταπίεση των γυναικών, Διαμόρφωσε δε μια σειρά ατομικών κανόνων συμπεριφοράς με τους οποίους περιφρόνησε τον κοινωνικό κονφορμισμό. Καταφέρθηκε επίσης με σφοδρότητα ενάντια στην "επιστήμη για την επιστήμη" κ' στη "τέχνη για τη τέχνη". Ο μηδενιστής Πισάρεφ στο αποκορύφωμα της κριτικής του ισχυρίστηκε, ότι: "Ένας οποιοσδήποτε τσαγκάρης αξίζει άπειρες φορές περισσότερη εκτίμηση από τον Ραφαήλ, γιατί ο πρώτος φτιαχνει υλικά κ' χρήσιμα πράγματα ενώ τα έργα του του δεύτερου δεν χρειάζονται σε κανένα"!

Ο κύκλος των πρώτων μηδενιστών επηρέασε βαθειά τα πλέον ριζοσπαστικά κ' επαναστατικά πνεύματα της Ρωσίας κ' αποτέλεσε ώθηση για τη σκέψη κ' τη δράση της αμέσως επόμενης γενιάς του 1870. Οι νέοι αυτοί κ' των δύο φύλων εγκαταλείποντας τα ταξικά τους προνόμια οργανώθηκαν σε παράνομες ομάδες που στράφηκαν προς το λαό κ' συχνά εκδηλώθηκαν με βίαιες επιθέσεις κακιά του τσάρου κ' των ανώτερων προσώπων του καθεστώτος. Η εκτέλεση του τσάρου Αλέξανδρου II το 1881 -απο την ομάδα της "Ναρόντναγια Βόλια" (Λαϊκή Θέληση) στάθηκε το αποκορύφωμα αυτής της πάλης ενάντια στη κατεστημένη τάξη πραγμάτων. Το νόημα δε της πράξης έγινε σηματοδότης για μια ανάλογη δράση που ανέλαβαν οι αναρχικοί στη Δυτ. Ευρώπη κ' στη Βορ. Αμερική μέχρι το τέλος του αιώνα. Ο μηδενισμός ο ίδιος -σαν απόρριψη της φυσικής κ' ηθικής νομιμότητας του θεσμιζμένου δικαίου κ' του μεγαλύτερου μέρους των παραδοσιακών ηθικών αρχών- επηρέασε κ' διαπέρασε την απελευθερωτική θεώρηση του αναρχικού κινήματος, αποτελώντας ιδιαίτερα έντονα χαρακτηριστικό του σε ορισμένες εκφράσεις του. Οι θεμελιωτές δε του αναρχισμού (Στίρνερ, Μπακούνιν κλπ) προσδιόρισαν τον άμεσο αφανισμό του νόμου κ' του κράτους, σαν απαραίτητη συνθήκη για την απελευθέρωση του ατόμου. Αλλά κ' στον 20ο αιώνα, ιδιαίτερα από τα τέλη της δεκαετίας του '60, ο μηδενισμός σαν τάση εκμηδένισης της κοινωνικής επιβολής του νόμου κ' του κράτους, της κυρίαρχης ιδεολογίας κ' της τρέχουσας ηθικής, αποτέλεσε την ουσία των πλέον επαναστατικών προταγμάτων στα ριζοσπαστικά κινήματα, λειτουργώντας ως αντίπαλο δέος στο λεγκαλισμό που κυοφόρησαν αυτά τα ίδια στο εσωτερικό τους...

*βλ. Volin: Η άγνωστη εκανάσταση & Kenwood: Αναρχικοί, οι άνθρωποι που συγκλόνισαν μια εποχή.

τεύχος 0 **Ορα ΗιΧηΛ** ΩΡΑ ΝΙΧΙΑ

Στο εξώφυλλο ο Emile Henry (1872-1894) σε σχέδιο του F. Costantini, μέσα στο πλαίσιο μιας σοβιετικής απίστας της δεκαετίας του 1920 για την επιστημονική οργάνωση της... εργασίας:
ΣΧΕΔΙΟ, ΣΥΣΤΗΜΑ, ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ, ΑΚΡΙΒΕΙΑ.

"Ξεσηκώνεστε πάλι. Δεν κατόρθωσαν λοιπόν να σας θάψουν. Αυτό το καταστρεπτικό πνεύμα του Κράτους που σας ερεθίζει, δεν είναι συνεπώς το εφήμερο προϊόν μιάς νεανικής έξαρσης, αλλά η έκφραση μιάς ζωτικής ανάγκης και ενός αληθινού πάθους...

Απο που παίρνετε την δύναμη και την πίστη σας; Μια πίστη χωρίς θεό, μια δύναμη χωρίς προσδοκία, χωρίς προσωπικούς στόχους! Που βρίσκετε αυτή τη δύναμη να καταδικάσετε συνειδητά ολόκληρη την υπαρκτή σας στην ανυπαρξία και ν' αντιμετωπίσετε τα βασανιστήρια και το θάνατο, χωρίς ματαιότητα και χωρίς κούφια λόγια; Που είναι η πηγή αυτού του ανάλγητου λογισμού της καταστροφής, αυτής της ψυχρά παθιασμένης απόφασης που μπροστά της το πνευμα φοβάται και το αίμα παγώνει;"

Μ. Bakounin: ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΣΤΟΥΣ ΝΕΑΡΟΥΣ
ΡΩΣΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΜΟΥ

Ο Αναρχισμός στην Ανατολή

Το άρθρο αυτό βασίστηκε στο κείμενο που έγραψε ένας βορειοαμερικάνος αναρχικός ο S.Wray, μέσα από την προσωπική του εμπειρία στην Ουγγαρία κ' τη Γιουγκοσλαβία, τις συζητήσεις κ' την αλληλογραφία του με αναρχικούς από την Πολωνία κ' την Σοβιετική Ένωση, βασίστηκε επίσης, σε σχετικά άρθρα στον αναρχικό τύπο (Black Flag, Umanita Nova, Monde Libertaire, Clash...). Βασίστηκε τέλος, στις δικές μας εμπειρίες από την αναρχική συνάντηση στην Τεργέστη κ' στις πληροφορίες που πήραμε μέσα από συζητήσεις με συντρόφους του ΙΖΤΟΚ από τη Βουλγαρία κ' τη Γιουγκοσλαβία. Η καταγραφή αυτή του αναρχισμού στην Ανατολή, είναι ελλιπής κ' συμπληκνωμένη, είναι όμως - απ' τη μεριά μας τουλάχιστον - μια πρώτη εισαγωγή στο θέμα.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Είναι παγκοσμίως γνωστές οι αλυσιδωτές ανατροπές του status στην Αν. Ευρώπη. Γνωστές μέσα από τον διεθνή τύπο που ξεκάθαρα μεροληπτικός στέκεται στο θεαματικό κ' πληροφοριακό μέρος αυτών αλλαγών. Δεν χάνει δε ευκαιρία, για να κυρήσσει κ' να ευαγγελίζεται - εντελώς αβάσιμα - μια νέα εποχή Ελευθερίας κ' Δημοκρατίας, μέσα από τον Κοινοβουλευτικό Πλουραλισμό, την Ελεύθερη Αγορά κ' τον "Αυτρωτικό προσανατολισμό των λαών της Ανατολής προς τη Δύση.

Παράλληλα όμως με την απόρριψη του Υπαρκτού Σοσιαλισμού κ' ανταγωνιστικά με τη νέα κυρίαρχη ιδεολογία που αγκαλιάζει τις μάζες στην ανατολή, αναπτύσσεται μια κριτική ματιά προς το Δυτικό Καπιταλισμό, απ' αυτούς που δεν θέλουν να δουν ένα σύστημα διαφθοράς κ' αδικίας να αντικαθίσταται από ένα άλλο κ' προσανατολίζονται προς ένα μέλλον, που δεν ορίζεται ούτε από την Δύση ούτε από την Ανατολή.

Πρόκειται για την δημόσια επανεμφάνιση των αναρχικών σ' αυτές τις χώρες μετά από δεκαετίες ανύπαρκτης ή υπόγειας δραστηριότητάς τους.

Ενα σημαντικό στοιχείο που διαφοροποιεί τις αναρχικές κινήσεις στην ανατολή, είναι ακριβώς το γεγονός της αναδυσης τους μέσα στη διαδικασία αποσύνθεσης του λεγόμενου Υπαρκτού σοσιαλισμού - κ' στη διαδικασία διείσδυσης του δυτικού καπιταλισμού. Αυτό είναι κ' το κυρίαρχο σημείο κοινής τους αναφοράς παρά τις διαφορές τόσο μεταξύ τους όσο κ' μεταξύ των χωρών τους.

Η ελεγχόμενη - προς το παρόν - κατάρευση του συστήματος στην Ανατολή μοιράζει πολύπτυχη κ' διαφορετική από χώρα σε χώρα, συνοδεύεται από σημάδια πιθανών κατευθύνσεων στο μέλλον. Πέρασμα στον πολυκομματισμό κ' στις οικονομικές δομές της Δύσης, αλλαγές στην κοινωνική σφαίρα, στην κουλτούρα κλπ. Σ' αντίθεση λοιπόν με τη Δύση όπου οι υαζικές αυταπάτες φαίνονται πως παραμένουν ως έχουν, στην Ανατολή οι εκεί υπάρχουσες καταρρέουν κι αντικαθίστανται. Ο οικονομικός κ' πολιτικός "πλουραλισμός" είναι η νέα κι άφθαρτη αυταπάτη που κερδίζει συνεχώς έδαφος. Σ' αυτό το σημείο - κ' στο βαθμό που οι αλλαγές παραμένουν ελεγχόμενες - έγκειται κ' η δυσκολία των αναρχικών να πείσουν για την ποιότητα αυτών των πλουραλισμών, σε κοινωνίες όπου ποτε μέχρι τώρα δεν τους είχαν γευτεί. Αυτή δε η δυσκολία μεγενθύνεται στο βαθμό που μεγενθύνεται κ' ένας μαχιχτισμός του τύπου: "είτε κομμουνισμός, είτε καπιταλισμός". Κατά συνέπεια κάθε αντιπαλότητα προς τη Δύση δεν είναι δύσκολο να νοείται ακόμη κ' ανσυνέχεια της μέχρι χθές επίσημης "κομμουνιστικής" προπαγάνδας...

Παράλληλα - αν όχι σε συντονισμό - με τις εσωτερικές δομικές αλλαγές του συστήματος στην Ανατολή αυξάνει η διείσδυση κ' η επιρροή της Δύσης, ιδιαίτερα των οικονομικών της δυνάμεων. Για παράδειγμα, ο Ρ. Μέρντοκ αγόρασε δύο ανεξάρτητες εφημερίδες στην Ουγγαρία, ανοίγοντας το δρόμο για την αγορά των media που αν-αδύονται στην ανατολική Ευρώπη. Οι δυτικές πολυεθνικές εγκαθίστανται στη χώρα (General Electric, Mc Donalds, Adidas, Coca Cola SHELL...) κ' ήδη εμφανίστηκαν οι ιαπωνικές (Daihatsu, Suzuki...). Οι περισσότερες χώρες της ανατολής - πλην της ΕΣΣΔ - είναι ήδη μέλη του Δ.Ν.Τ ή έχουν κάνει αίτηση εισδοχής τους. Όσο για την Αν. Γερμανία είναι ουσιαστικά υπο καθεστώς προσάρτησης στη Δ. Γερμανία, την ΕΟΚ κ' το ΝΑΤΟ.

Η Ανατολή είναι μια νέα αγορά με μια νέα κ' ευάλωτη εργατική δύναμη κ' ένας απέραντος χώρος με πολλές ευκαιρίες για φθηνή μεταφορά κ' αποθήκευση των απόβλητων (τοξικών κ' πυρηνικών) της Δύσης. Δεν είναι υπερβολικός ο ισχυρισμός ότι πολύ περισσότερο απ' την εξαντλούμενη κ' μετ' εμποδίων πορεία της περεστρόικα, το μέλλον της Ανατολής το δημιουργεί η πολυμέ-

τωση κ' ανεξάντλητη δράση των πολυεθνικών που μόλις άρχισε.

Αυτά είναι ένα μικρό μέρος των όσων θα μπορούσαν να ειπωθούν για το περιβάλλον που αναπτύσσεται στην Ανατολή κ' μέσα στο οποίο επανεμφανίζονται οι αναρχικοί. Η εμφάνισή τους είναι μόλις πρόσφατη κ' οι προσανατολισμοί τους δεν είναι συνεπώς καθόλου ξεκάθαροι. Τα κινήματά τους βρίσκονται στην αρχική διαδικασία σχηματισμού τους, νέα κ' άπειρα στις καινούργιες συνθήκες της ταξικής πάλης κ' με πολλά προβλήματα οργάνωσης.

Ακολουθεί ένα σκιαγράφημα της καταστάσης τους σε κάθε χώρα:

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Στην χώρα αυτή, υπάρχουν τρεις αντιεξουσιαστικές κινήσεις. Η "Αυτονομία" είναι η μόνη απ' αυτές που συμμετείχε στην συνάντηση της Τεργέστης.

Η "Αυτονομία" εμφανίστηκε το Νοέμβ. του 88 με την αποχώρηση των αντιεξ/στών από τον αντιπολιτευτικό κύκλο FIDESZ (όταν αυτός οδηγήθηκε ξεκάθαρα προς τα πρότυπα του κοινοβουλευτισμού κ' της ελεύθερης αγοράς). Σήμερα είναι ένας κύκλος 20-30 ατόμων (κυρίως φοιτητών). Απο την Άνοιξη του '89 συμμετείχαν στις διαδηλώσεις της αντιπολίτευσης κ' τον Αύγουστο-σε συνδυασμό με παρόμοιες εκδηλώσεις σ' άλλες ανατολικές χώρες-οργάνωσαν θέατρο του δρόμου ενάντια στο Τείχος κ' σ' όλα τα κρατικά σύνορα. Τον Σεπτέμβ. του 89 εκδόσαν την ομώνυμη εφημερίδα τους με κείμενα κλασικών του αναρχισμού, άρθρα για την αυτονομία, την αναρχία, την οικονομοπολιτική κατάσταση, το φεμινισμό, το αναρχοπάνκ κλπ. (Είναι το πρώτο αναρχικό έντυπο από τις αρχές του αιώνα που κυκλοφορούσε ένα περιοδικό με τον τίτλο Allam Nélkül (Χωρίς Κράτος). Η "Αυτονομία" συνεργάζεται επίσης με μια ομάδα ακτιβιστών-την szeta-απο τον χώρο των φτωχών κ' των άστεγων. (Στη Βουδαπέστη μόνο, υπάρχουν περισσότεροι από 40000 άστεγοι που χρησιμοποιούν για κατάλυμα τους σιδηροδρομικούς σταθμούς).

Ας σημειωθεί τέλος ότι σττόν ευρύτερο κύκλο της "Αυτονομίας" υπάρχει-όπως επίσης κ' σ' άλλες ανατολικές χώρες π.χ στην Πολωνία), μια ισχυρή αντιοργανωτική τάση. Οι ίδιοι αναφέρουν ότι αναδύθηκαν από το κενό κ' έχουν ελάχιστη εμπειρία κ' ιστορία. Είναι στη διαδικασία συγκρότησης της ταυτότητας, των στόχων κ' των τρόπων δράσης τους σ' την Τεργέστη όμως, εμφανίστηκαν εχθρικοί σε κάθε ιδέα βίαιης ανατροπής του κράτους κ' του κεφάλαιου προφανώς επηρεασμένοι από την αταξικότητα, τον πασιφισμό κ' τον εναλλακτισμό των Πράσινων...

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ

Εδώ η κατάσταση είναι πολύ διαφορετική από εκείνη της Ουγ-

ναρίας. Σ' αυτή τη χώρα που είναι κατατετηγμένη σε πολλά έθνη κ' κουλτούρες κ' κατακερματισμένη σε διάφορα επίπεδα καπιταλιστικής ανάπτυξης, παρατηρήθηκε μια εξάπλωση κ' επιρροή σ' αντιεξουσιαστικών ιδεών, αρκετά χρόνια πριν από την πρόσφατη εμφάνιση των πρώτων αντιεξουσιαστικών ομάδων. Τέτοιες ιδέες συντρόφευσαν την εμφάνιση μιάς σειράς κινήματων αμφισβήτησης που, μ' όλη τη μερικότητά τους, λόγω ακοιβώς του άκαμπτου πολιτικού πλαισίου της χώρας, γίνονταν κεντρικά πολιτικά ζητήματα προκαλώντας ρήγματα στο υπάρχον σύστημα κυριαρχίας.

Για παράδειγμα, στη Σλοβενία (η πιό αναπτυγμένη περιοχή), υπήρξε ένα μαζικό κίνημα Punk που αν κ' καταστάθηκε γρήγορα, προκάλεσε όμως μια κοινωνική αναταραχή που σηματοδότησε την αρχή μιάς σειράς αλλαγών κι επηρέασε την γειτονική Κροατία. Λίγο μετά στις αρχές της δεκαετίας του '80 εμφανίστηκε ένα ισχυρό εναλλακτικό κίνημα που ξεκίνησε από τους φοιτητές της Λιουμπλιάνα (οικολογία, γυναικείο, ειρηνισμός, αντιμιλιταρισμός, ομοφυλόφιλοι).

Μετά την πρώτη αντιπαράθεσή τους με το καθεστώς (π.χ απαγόρευση του συνέδριου των ομοφυλόφιλων), μέσα στα νέα πολιτικά πλαίσια που διαμορφώνονται, αυτά τα κινήματα αποριζοσπαστικοποιούνται, ελτε αναζητούν ένα νέο ριζοσπαστικό κ' καθολικότερο λόγο. Απ' τη μιά δηλ. υπάρχουν οι οικολόγοι στη Σλοβενία, που συνεργάζονται με τη δυτικόφιλη Δεξιά στις εκλογές ανέδειξαν τον σημερινό αντιπρόεδρο της χώρας κ' οι αντιεξουσιαστές από την επιθεώρηση "Ερωτήματα" του Ζάγκρεμπ (ασχολείται με τα κινήματα αμφισβήτησης) που συμμετείχαν στις εκλογές με τους Πράσινους...

Απ' την άλλη, υπάρχουν μια σειρά αντιεξουσιαστών διανοούμενων (κοινωνιολόγοι, δημοσιογράφοι, καθηγητές κλπ) μ' ένα χαλαρό δίκτυο επαφής τους (κυρίως στη βόρεια Γιου/σλαβία: Λιουμπλιάνα, Ζάγκρεμπ, Σεράγιεβο, Βελιγράδι) που δημοσιεύουν άρθρα κ' μεταφράσεις σε πολλές εφημερίδες κ' επιθεωρήσεις. Ας σημειωθεί ότι έχει ήδη εκδοθεί ένα μεγάλο μέρος αναρχικών έργων, κλασικών κ' σύγχρονων, μεταξύ των οποίων μια ανθολογία τους κ' δύο συλλογές για τον Ιταλικό κ' τον Γερμανικό αναρχισμό.

Πρόσφατα δε εμφανίστηκε μια ομάδα ειρηνιστών στη Σλοβενία, που πρώτη αυτή αυτοπροσδιορίστηκε σαν αναρχική. Εμφανίστηκε επίσης μια ακόμα αναρχική ομάδα η "KAMOV" (βλ. προκήρυξη της στη σελ. 18) Υπάρχουν τέλος,

НАРОДНА
ВОЛЯ

Министър - «СЛЕПЕЦ С ОЧИ»

Министър - «СЛЕПЕЦ С ОЧИ»

ANARHIZM
IN KOSOVITZEN

ZBORNIK
ANTOLOGIJA
ANARHIZM

2A

© N A R C H I E

ορισμένοι αντιεξουσιαστές απο το νότο (Μακεδονία), που είναι μάλλον επηρεασμένοι απο τον τοπικό εθνικισμό.

ΠΟΛΩΝΙΑ

Το αντιεξ/στικό κίνημα στη χώρα αυτή, είναι-κατά τα φαινόμενα-το μ-αζικότερο κ' το δυναμικότερο της Αν. Ευρώπης. Αντιεξ/στές εμφανίστηκαν απο τις πρώτες ημέρες της "Αλληλεγγύης" στα πλαίσια δράσης του εργατικού κινήματος. Απο τότε κ' μέσα σε συνθήκες ημιπαράνομίας εμφανίστηκε η νέα γενιά των αναρχικών που ακολούθησε εκείνη των πρώτων χρόνων της "Αλληλεγγύης". Κυρίαρχα στοιχεία στη δράση τους είναι, ο αντιμιλιταρισμός, η οικολογία, η αντικουλτούρα κ' η έντονη αντιθεσή τους στην ηγεσία της "Αλληλεγγύης", στο Καθολικισμό κ' στον εκσυγχρονισμό της γραφειοκρατικής κυριαρχίας.

Για πολλούς Πολωνούς αντιεξ/στές-που η συντριπτική τους πλειοψηφία είναι πολύ νεαρής ηλικίας- το πρώτο τους σχολείο ήταν οι οδομαχίες με τη MILITIA του Γιαρουζελτσκι κ' δίνουν μεγαλύτερη έμφαση στον ακτιβισμό παρά στη θεωρητική συζήτηση. Χαρακτηριστικό παράδειγμα της δράσης τους είναι η επίθεση εκατοντάδων νεολαίων στα γραφεία του Κ.Κ κ' της "Αλληλεγγύης" στη Βαρσοβία. Αυτός όμως ο πρακτικός προσανατολισμός κ' οι έντονες αντι-οργανωτικές τάσεις στο εσωτερικό του, δεν εμποδίζουν τον αντιεξ/στικό χώρο της Πολωνίας, να παρουσιάζει μια σειρά οργανώσεων κ' εντύπων, παρά τις αντίξοες συνθήκες της ημιπαράνομίας, τουλάχιστον μέχρι την αλλαγή κυβέρνησης το 1989. (Για παράδειγμα, μια απόπειρα συνεδρίου τους στο Γκντάνσκ στα τέλη του '88 χτυπήθηκε απο την αστυνομία). Το καλοκαίρι του '89 δημιουργήθηκε η Αναρχική Ομοσπονδία που συμπεριλαμβάνει ομάδες απο 20 πόλεις κ' άτομα απο 50 άλλα μέρη.

Η Ομοσπονδία αυτή προήλθε απο την εξέλιξη της RSA του 1983 (Ruch Społeczeństwa Alternatywnego-κίνηση για μια εναλλακτική κοινωνία), το κίνημα Wolności i Pokoju (Ελευθερία κ' Ειρήνη) του '86-που οργάνωνε αντιμιλιταριστικές κ' οικολογικές ενέργειες- διάφορες ομάδες κ' άτομα απο το κίνημα της αντι-κουλτούρας κ' κυρίως απο το την MIEDZYMIASTOWKA ANARCHYSTYCZNA (Διαπολιτειακή σύνδεση των αναρχικών).

Ανάμεσα στ' άλλα δε, εκδίδονται κ' τα περιοδικά A Capella (κύκλος Α) στο Γκντάνσκ, HOMMEK, ISCRA, ANARCHOHL, κ' KATATONIA που εκδίδεται απο μια ομάδα στη Βαρσοβία συνδεδεμένη με την Ομοσπονδία Μαχόμενης Νεολαίας.

Αξιοσημείωτο -ιδιαιτέρα στην Πολωνία- είναι το τεράστιο μέγεθος της οικονομικής επίθεσης που έχει εξαπολυθεί ενάντια στις συνθήκες ζωής του πληθυσμού. Η στροφή απο τον Κρατικό Καπιταλισμό σ' εκείνο της Ελεύθερης Αγοράς κ' η συνεπαγόμενη κατάρχηση των κρατικών επιχορηγήσεων, οδήγησε σε μια υπέρογκη αύξηση των τιμών, έλλειψη αγαθών, υψηλή ανεργία κ' τεράστια κέρδη για τη μαύρη αγορά. Πολλοί σύντροφοι πρέπει να κλέβουν το απαραίτητο χαρτί για τις εκδόσεις τους κ' να ταξιδεύουν ως λασθρεπιβάτες αν θέλουν να επικοινωνήσουν. Ο μέσος μηνιαίος μισθός-αν βρεθεί δουλειά-είναι περίπου 50\$. Εδώ αξίζει ν' αναφερθεί ότι στην έκκληση των Πολωνών συντρόφων για περιοδικά κ' βιβλία ορισμένοι δυτικοί έσπευσαν ν' ανταποκριθούν, εσωκλείοντας κ'... το λογαριασμό.

ΑΝ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Στην Αν. Γερμανία αναρχικές ομάδες-αναρχοσυνδικαλιστές, ειρηνιστές αναρχικοί κ' αναρχοπάνκ-άρχισαν να εμφανίζονται απο το 1986. Μεταξύ τους υπάρχει ένα χαλαρό δίκτυο επαφής, κυρίως στο Α. Βερολίνο κ' στο νότο. Υπάρχει επίσης μια πρωτοβουλία ενός αντιεξ/στικού βιβλιοπωλείου που μετακινείται απο πόλη σε πόλη.

Υπάρχει τέλος, η "Αναρχική ομάδα εργασίας κ' Δράσης" απο το Moskau στην περιφέρεια της Λειψίας, που αποτελείται απο 300 περίπου μέλη. Εδώ κ' πολλά χρόνια κυκλοφορούσαν παράνομα την εφημερίδα Korfsprung η οποία έχει τώρα μια κυκλοφορία 6000 φύλλων. Η ομάδα αυτή συμμετείχε ενεργά στο αντισταλινικό αντιπολιτευτικό κίνημα κ' σήμερα αντιμάχεται την προοπτική της ένωσης με την Αντ. Γερμανία. Ένα απο τα συνθήματά της είναι: "Δεν δουλεύουμε τριάντα χρόνια για να πέσουμε στα χέρια του Κόλ".

ΣΟΒ. ΕΝΩΣΗ

Τον τελευταίο χρόνο ένα αντιεξ/στικό ρεύμα αναπτύσσεται γρήγορα κ' στη Σ. Ένωση μολονότι δεν είναι αρκετά ξεκάθαρο το τι κατευθύνσεις έχει. Μεταξύ άλλων αναφέρονται, μια εντυπωσιακή αύξηση του αριθμού των αντιεξ/στικών εκδόσεων, η εμφάνιση μιας ομάδας που ασχολείται με το έργο του Π. Κροπότκιν, η παρουσίαση ιστορικών μορφών του αναρχισμού (όπως ο Ν. Μάχνο) μέσα απ' το σοβιετικό τύπο, η εμφάνιση του Μαύρου Σταυρού για την υπεράσπιση των διωκόμενων αγωνιστών, ένα συνέδριο ελευθεριακών σοσιαλιστών κ' αναρχικών ακτιβιστών με την ονομασία "ο επόμενος σταθμός: Σοβιέτ", η δημιουργία της Αναρχοσυνδικαλιστικής Ομοσπονδίας.

KAS, της Αναρχοκομμουνιστικής Ένωσης AKRS, κ' της ομάδας ASSA (Ατομικιστές κ' Αναρχοσυνδικαλιστές).

Στην συνάντηση της Τεργέστης συμμετείχε ένας εκπρόσωπος μόνο από την KAS. Η Ομοσπονδία αυτή έχει τμηματά της σε 30 πόλεις κύρια στην Ευρώπη, αλλά κ' στη Σιβηρία. Δημιουργήθηκε το Μάη του '89, μετά την καταλυτική επιρροή που άσκησε επί 2 χρόνια το περτοδικό της Μόσχας OBSCHINA (Κοινότητα). Αξίζει να σημειωθεί ότι από το Γενάρη του '89 που η OBSCHINA έβγαине σε 200 μόνο αντίτυπα, το Σεπτ. του '89 οι εκδόσεις της KAS έφθασαν τις 30000 αντίτυπα.

Απ' ότι φαίνεται η KAS διαπερνάται από διάφορα ρεύματα, ο δε εκπροσώπος της στην Τεργέστη εκτός του ότι αντιτάχθηκε την ιδέα της ταξικής πάλης, παρουσίασε επιπλέον ένα σχέδιο που συμπεριλάμβανε την οικονομία της αγοράς! Η ίδια στη διακηρυγή της αυτοπροσδιορίζεται ως "μία συνιστώσα του ερναιτικού σοσιαλιστικού κινήματος, που προωθεί ιδέες όπως, της αυτοδιεύθυνσης, του φεντεραλισμού, της δημοκρατίας των συνδικάτων κ' της εξουσίας των σοβιέτ". Κύρια δραστηριότητά της είναι η προπαγάνδα κ' δεν συνδέεται άμεσα με τους μεγάλους εργατικούς αγώνες (Βορκουτά, Ντονμπάς). Κάποιες ομάδες εργατών της έχουν ζητήσει να 'ρθουν σ' επαφή κ' έχει αναπτύξει σχέσεις με το ελεύθερο διεπανγελματικό συνδικάτο SMOY, που για πολλά χρόνια αγωνίστηκε παράνομα στους εργατικούς χώρους.

Παρ' όλο που η αντίθετη τάση επικρατεί στην ταραχώδη πολιτική σκηνή της ΕΣΣΔ, η KAS έχει πασιφιστικό χαρακτήρα απορρίπτων τη βία. Παρ' όλο επίσης που μπουκοτάρισε τις εκλογές για τ' ανώτατα Σοβιέτ, υποστηρίζει τη συμμετοχή στις δημοτικές εκλογές. Έχει δε δεσμούς με τους Σουηδούς αναρχοσυνδικαλιστές, τις δυτικές Ομοσπονδίες κ' τους Γερμανούς πράσινους...

Στις αρχές Μάη '90 έγινε στο Χάρκοβο το Β' συνέδριό της που αναμενόταν να ξεκαθαρίσει τη φυσιογνωμία της.

ΣΤΙΣ 5 ΜΑΗ, ΣΤΟ ΝΟ ΒΟΥΤΣΕΡΚΑΣΚ, ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΗΚΕ ΜΕ ΧΤΥΠΗΜΑΤΑ Ο ΡΙΟΤΡ ΡΙΕΤΡΟΒΙΧ ΣΙΟΥΔΑ 53 ΧΡΟΝΩΝ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ KAS. Αγνοζόμενος για την τιμωρία των ενόχων της σφαγής των εργατών σ' αυτή την πόλη το 1963, λίγες μέρες πριν τη δολοφονία του, είχε αποκαλύψει ντοκουμέντο της ΚΓΒ που καλούσε ανοιχτά τους άνδρες της να πυροβολήσουν στο πλήθος των εργατών...

ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΑ

Τον Οκτώβρη του '89 δημιουργήθηκε η Αναρχική Ένωση Τσεχοσλοβακίας CAS που θεωρεί ότι ακολουθεί την παράδοση της Τσεχικής Αναρχικής Ομοσπονδίας που δημιουργήθηκε πριν 65 χρόνια! Είναι μια κολεκτίβα αντιεξ/στων που δεν έχει ακόμα καθαρό πολιτικό

προσανατολισμό. Προς το παρόν περιορίζεται σ' ενέργειες ειρηνιστικές κ' αντικουλτούρας.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Σ' αυτή τη χώρα ο αναρχισμός είχε μια σημαντική παρουσία, που διακόπηκε βίαια όταν οι κομμουνιστές κατέλαβαν την εξουσία κ' φώτισαν κάθε αντιπολιτευτική φωνή.

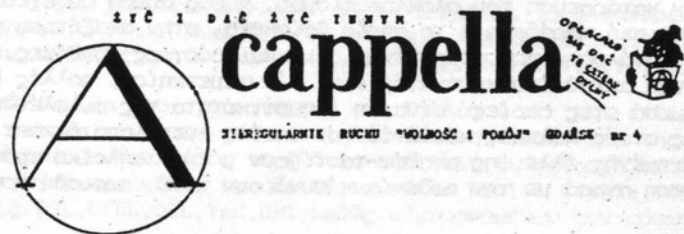
Με τις πρώτες όμως αλλαγές που προώθησε το Κ.Κ.-κάτω από την πίεση των περιστάσεων-, οι αναρχικοί επανεμφανίστηκαν κ' σχημάτισαν ήδη περί τις 20 ομάδες. Πολλοί από αυτούς είναι σε ηλικίες αρκετά μεγαλύτερες από τους συντρόφους των άλλων χωρών της Ανατολής.

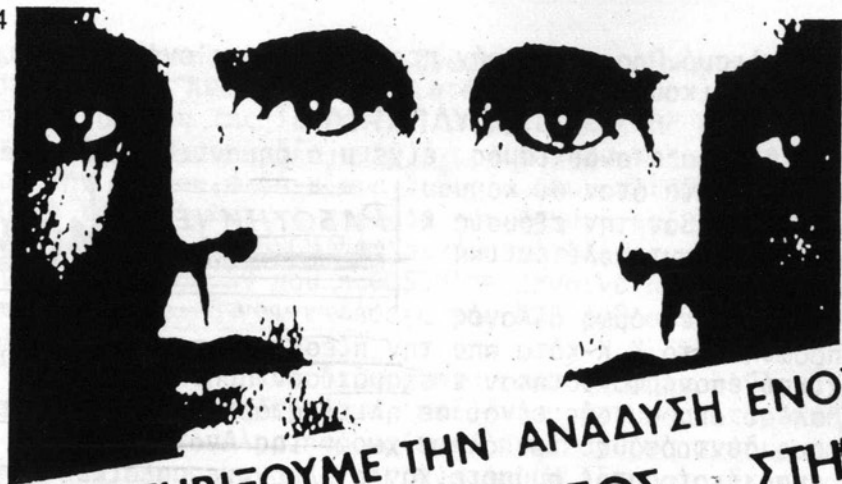
Οι αναρχικοί αυτοί συμμετείχαν σ' όλες τις παλαιές δηλώσεις της αντιπολίτευσης κ' μερικοί απ' αυτούς μίλησαν σε συγκεντρώσεις. Από τον πρώτο καιρό των αλλαγών, επανέκδοσαν δοκιμαστικά ένα φύλλο της ιστορικής αναρχοκομμουνιστικής εφημερίδας τους "Εργατικές Σκέψεις". Σε μια πρόσφατη συνδιάσκεψη τους το Μάη του '90-για ιδεολογικά κ' οργανωτικά θέματα-αποφάσισαν την έκδοση της εφημερίδας με το νέο τίτλο "Ελεύθερη Σκέψη". Μέσα δε στον Ιούνη, είναι προγραμματισμένο να γίνει -σε συντονισμό κ' με τους εμικρέδες- το ιδρυτικό συνέδριο της Αναρχοκομμουνιστικής Ομοσπονδίας.

Στην πλατφόρμα που κυκλοφόρησαν μεταξύ άλλων αναφέρουν: "Πλήρη άρνηση του παρόντος καθεστώτος, των χρεών του στο εξωτερικό, των δεσμεύσεων, των πολιτικών κ' οικονομικών συμφωνιών του (...)

Διακήρυξη πλήρους ελευθερίας, για όλες τις πρωτοβουλίες των ανθρώπων στις κοινωνικές τους σχέσεις, με βάση την αυτοδιεύθυνση για όλες τις τοπικές συνελεύσεις όλου του πληθυσμού, για τις ομοσπονδίες κοινότητες κατα περιοχή κ' για μία ομοσπονδία ελεύθερων κοινοτήτων..."

Δεν έχει γίνει τίποτα γνωστό για δραστηριότητα αναρχικών στη Ρουμανία. Υπάρχει μόνο ένας Ρουμάνος σύντροφος, από τον κύκλο του ΙΖΤΟΚ.

ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΔΥΣΗ ΕΝΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗ

ΔΕΛΤΙΟ* ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΠΑΝΩ ΣΤΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟΥΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Προσχέδιο έκδοσης..... 8 Μάρ 1990

Οι δηλώσεις που παρατίθενται παρακάτω συγκεντρώθηκαν στη διάρκεια της διεθνούς συνάντησης στην Τεργέστη στις 14,15,16 του περασμένου Απριλίου, στην οποία συμμετείχαν ελευθεριακές ομάδες της Ανατολ. Ευρώπης κ' πολυάριθμες δυτικές χώρες.

Αυτή η συνάντηση έφερε στο φως την αναγέννηση ενός ελευθεριακού κινήματος (μεξάιρεση τη Ρουμανία) μετά από μισό αιώνα γραφειοκρατικής αντεπανάστασης. (...) Έφερε επίσης στην επιφάνεια την ανομοιογένεια αυτού του κινήματος. Μ' αξιολογημένη εξαίρεση την ΕΣΣΔ-όπου η Αναρχ/λιστική Συν/νδία (KAS) διεκδικεί πάνω από 1000 μέλη σε 30 πόλεις-, οι ελευθεριακές ομάδες στην Ανατολή είναι ακόμη σε εμβρυακή κατάσταση κ' έχουν επαφή κυρίως με τη νεολαία κ' το φοιτητικό χώρο. Η δραστηριότητά τους τοποθετείται περισσότερο στο πεδίο της καθημερινής ζωής (οικολογία, φεμινισμός, αντικουλτούρα, αντιμιλιταρισμός, κοινωνική ανυπακοή) παρά στον κόσμο της εργασίας. Σε τελική ανάλυση είναι ένα πολύ ετερογενές κίνημα που αναδύθηκε αυθόρμητα απ' την κατάρρευση του ολοκληρωτισμού, χωρίς άμεση συνέχεια με μια ελευθεριακή παράδοση κ' το οποίο βρίσκεται στην αναζήτηση μιας θεωρητικής ανάλυσης προσαρμοσμένης στις καινούργιες συνθήκες.

Η ανάπτυξη αυτού του κινήματος έχει ν' αντιμετωπίσει πολλές δυσκολίες, ανάμεσα στις οποίες είναι η δημοτικότητα της φιλελεύθερης ιδεολογίας στους κόλπους κοινωνιών οι οποίες -μετά από δεκαετίες σχεδολοποιημένης έλλειψης αγαθών- ταυτίζουν μ' έναν απλοϊκό τρόπο την ελεύθερη αγορά με την αφθονία κ' συνδέουν κάθε ακριβήτητα των

εμπορευματικών σχέσεων με τον "κομμουνισμό".

Αυτή η πίστη ωστόσο δεν αντέχει καθόλου στα πρώτα αποτελέσματα της πολιτικής των "Chicago Boys" στην Αν. Ευρώπη: κατάρρευση της παραγωγής κ' του επιπέδου ζωής, ανεργία, εντατικοποίηση της εκμετάλλευσης... Η "αλήθεια της αγοράς" στην ανατολή είναι η αποικιοποίηση των οικονομιών αυτών των χωρών απ' τους ιδιοκτήτες της παγκόσμιας αγοράς κ' από το Δ.Ν.Τ. είναι η είσοδος του Γ' κόσμου στην καρδιά της Ευρώπης. (...) Ταυτόχρονα η πρόσφατα γεννημένη κοινοβουλευτική δημοκρατία, αποκαλύπτεται μια καρικατούρα δημοκρατίας...

Οι διευθυντικές τάξεις της Αν. Ευρώπης θα καταφέρουν να εκσυγχρονίσουν το σύστημα εκμετάλλευσης μέσω μιάς συμμαχίας με το δυτικό καπιταλισμό κ' τους ντόπιους μνηστήρες του; Η έκρηξη των εθνικισμών που είχαν παγώσει απ' την εποχή της Γιάλτας, η διστακτικότητα των δυτικών επενδυτών που ανησυχούν για τη βιωσιμότητα του ιδιωτικού-καπιταλισμού στην Ανατολή, οι εντάσεις στους ίδιους τους κόλπους της εξουσίας, ανάμεσα στις βλέψεις για κυριαρχία των παλιών "διαφαινούντων"-εκπρόσωπων μιας τεχνοκρατίας για καιρό εξαπατημένης απ' τον ολοκληρωτισμό- κ' σε μια γραφειοκρατία που επιχειρεί την πολιτική κ' οικονομική μεταστροφή της, είναι παράγοντες που φρενάρουν τις αλλαγές στην Ανατολή όπως αποδεικνύει η αργοπορία των οικονομικών μεταρρυθμίσεων στην ίδια την ΕΣΣΔ.

Αλλά το μέλλον αυτών των χωρών θα εξαρτηθεί κυρίως απ' την ικανότητα αυτοοργάνωσης κ' απ' το βαθμό συνείδησης των επερχόμενων κοινωνικών κινήματων.

Η δυσανεμία άσπριε θα μεταφραστεί στην αναγέννηση ενός ανεξάρτητου κοινωνικού κινήματος, ακολουθώντας το δρόμο που χάραξαν οι σοβιετικοί ανδραγαυχοί ή σε μια φυγή προς (...) το λαϊκισμό, όπως μας κάνει να το φοβόμαστε η παροχή του κινήματος που διεκδικεί ακόμα τ' όνομα της Αλληλεγγύης στην Πολωνία;

Μέσα σ' αυτό το χάος απ' το οποίο κανείς δεν μπορεί να προβλέψει την έξοδο, το κύριο πλεονέκτημα των ελευθεριακών κ' γενικότερα των αντιεξουσιαστικών ρευμάτων είναι, ότι αντιπροσωπεύουν την μοναδική εναλλακτική αντικαπιταλιστική λύση στο μαρξισμό-λενινισμό που έχει χάσει οριστικά κάθε αξιοπιστία.

Γι' αυτό το λόγο θεωρούμε ουσιαστικό το να υποστηρίξουμε την ανάδυση αυτών των ρευμάτων.

Απαραίτητη προϋπόθεση αυτής της υποστήριξης είναι η ενημέρωση πάνω στους σύγχρονους αγώνες που συστηματικά αποσιωπούνται ή παραχαράσσονται από ένα τύπο βυθισμένο στην άγνοια κ' υποταγμένο στην παγκόσμια νέα τάξη πραγμάτων.

Εκτιμώντας ότι αυτός ο στόχος ενδιαφέρει όλους τους ελευθεριακούς της Γαλλίας και δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί από μεμονωμένες ομάδες ή άτομα, επιχειρήσαμε να ενωθούμε σε μια συλλογική προσπάθεια διπλό στόχο: το συντονισμό των πρωτοβουλιών αλληλεγγύης με τα ελευθεριακά κινήματα στην Ανατολική Ευρώπη κ' να κάνουμε γνωστή την πραγματικότητα κ' τις προσδοκίες αυτών των κινήματων, ...

* Η συλλογική που σχηματίστηκε στη Γαλλία για την έκδοση δελτίου για τα κινήματα στην Ανατολή (κ' απ' την αναγγελία της έκδοσης δημοσιεύουμε ένα μέρος της), δεν αποτελεί συνεργασία ομάδων αλλά από κοινού από τον κύκλο του IZTOK, το κύκλο Daniel Guérin, τις οργανώσεις CJL, UTCL, OCL, TAC, CNT, καθώς κ' μεμονωμένων συντρόφων.

Η Αστυνομία του Λονδίνου ψάχνει για μέλη μιας μικρής και βίαιης αναρχικής ομάδας, που λέγεται CLASS WAR (Ταξικός Πόλεμος), την οποία κατηγορούν ότι προκάλεσε τις ταραχές της προηγούμενης εβδομάδας. Μέλη του κοινοβουλίου απαιτούν συλλήψεις αλλά δεν θα είναι μια εύκολη υπόθεση. (...) η ομάδα δεν έχει ούτε διεύθυνση ούτε τρένο και η εφημερίδα της που ονομάζεται επίσης Class War έχει μόνο ταχυδρομική θυρίδα. (...) Σε μια ειδική έκδοση τους, W που διανεμήθηκε στην διάρκεια των πρόσκαιτων διαδηλώσεων μετέδωσε αυτό το μήνυμα: "οι συγκρούσεις με τους υπάτους έξω από τα δημαρχεία μπορεί να μην σταισιάζονται το POLL TAX (ο "κεφαλικός φόρος" που επιβλήθηκε πρόσφατά) αλλά μας δημιουργούν αυτοπεποίθηση και ποιός άλλωστε χρειάζεται μια δικαιολογία για μια σύγκρουση με την αστυνομία." (...)

"Η βία είναι απαραίτητο κομμάτι του ταξικού πολέμου" δηλώνει το μανιφέστο της ομάδας (...). Το C.W έχει πολύ δύναμη σε περιοχές όπως η Tyneside μια υποβαθμισμένη περιοχή έξω από το Νιουκαστλ. Προσκεινόμενοι στο C.W είναι νεαροί εργάτες κι άνεργοι, νέοι από το κίνημα αντικουλτούρας και ριζοσπάστες φοιτητές. Ο Γκάχαν ένας 23χρονος κάτοικος του Tyneside λέει: "η οικογενειά μου σιμμετείχε στην απεργία των ανθρακωρύχων στις αρχές της δεκαετίας του '30. Υποσπούζω την οργή της εργατικής τάξης."

Το Class War δημιουργήθηκε το 1983 από έναν σημαντικό κοινωνιολόγο, έναν punk rocker και έναν οδοκαθαριστή. Το 1985 εξέτρεψε το "Stop the City" -που διέκοψε για λίγο την κίνηση του Λονδίνου- σε μια βίαιη σύγκρουση με την αστυνομία. Αρχισε να καλεί σε πορείες με το σύνθημα "Bask the rich" και να διοργανώνει συναυλίες "rock ενάντια στους πλούσιους". (...) Την τελευταία χρονιά έγινε πιο βίαιο και πρόσφατα ενθάρυνε τον κόσμο του να χτυπά τους Yuppies (mag yuppies), να επιτίθεται στους φοροεισπράκτορες την αστυνομία και στ'ακρόβα αυτοκίνητα. .... NEWS WEEK/ΑΠΡΙΛΗΣ '90

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΕΧΕΙ ΑΡΧΙΞΕΙ,.....

Το ξέσατε; Ο Σλόμπκουνταν Μιλόσεβιτς, πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Σερβίας ισχυρίζεται ότι βρίσκεται στην αρχή της δημοκρατικής ανανέωσης στην ανατολική Ευρώπη. Είναι αλήθεια ότι στη Σερβία κατέβηκαν στους δρόμους πριν από όλους τους υπόλοιπους. Με τη διαφορά ότι οι διαδηλώσεις τους ήταν ενάντια στους υπόλοιπους λαούς της Γιουγκοσλαβικής ομοσπονδίας κ' με την υποκίνηση του Κομμουνιστικού κόμματος, που διέβλεπε στον εθνικισμό τη δυνατότητα μιας νέας νημοποίησης του. Υπό την ηγεσία του χαρισματικού της ηγέτη, η Σερβία έχει σα στόχο την ηγεμονία στη Γιουγκοσλαβία. Αντιτίθεται σ' όλες τις τοπικές αυτονομίες που θα εθεταν σε αμφισβήτηση το ρόλο της σαν Εθνός-Οδηγός. Η εθ' νίκη-κομμουνιστική εξουσία στη Σερβία ήδη κατέργησε την αυτονομία της επαρχίας του Κοσσουπόβιτς, που ο πληθυσμός του αποτελείται κατά 90% από Αλβανούς. Αυτοί αντέδρασαν την άνοιξη του 1989 κ' '90 με γενική απεργία κ' με καθημερινές διαδηλώσεις. Η κατάσταση είχε δεκάδες θύματα. Σήμερα, παρά τα ημιόλινα μέτρα το Κοσσουπόβιτς είναι περικυκλωμένο από την αστυνομία κ' το στρατό. Εντούτοις ο εθνικισμός δεν είναι προνόμιο μόνο των Σέρβων. Εξίσου ανησυχητικές διαδικασίες εθνικής ομογενοποίησης αγγίζουν το σύνολο των λαών της Γιουγκοσλαβίας. Οι πρώτες ελεύθερες εκλογές στη Σλοβενία κ' κυρίως στη Κροατία το απέδειξαν.

Η ομοσπονδιακή κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι οικοδομεί έναν "νέο σοσιαλισμό". Στην πραγματικότητα δουλεύει για την καλυψή του του καπιταλισμού. Ένα μεγάλο μέρος του δημόσιου τομέα της οικονομίας θα ιδιωτικοποιηθεί. Το κοινωνικό κόστος των οικονομικών αναδιαρθρώσεων θα είναι πολύ ψηλό. Η ανεργία κ' η φτώχεια απειλούν τους Γιουγκοσλαβούς εργάτες σήμερα περισσότερο από ποτέ. Η κόκκινη μπουρζουαζία ξέρει ν' αντλεί κέρδη από τον αόριστο καθεστώς.

Εύμαστε όμως καταδικασμένοι να υποστούμε την εξουσία των Κρατών-κομμουνιστικών, καπιταλιστικών ή φασιστικών; Είναι στο χέρι μας ν' αρνηθούμε την καταπίεση κ' να δουλέψουμε από σήμερα για τη δημιουργία μιας νέας, ελευθεριακής κοινωνίας. Αυτή δε, θα βγει από τη στάχτη μόνο ο αγώνας ενάντια σ' όλα τα Κράτη (ενοποιημένα, ομοσπονδιακά ή συνομοσπονδιακά) κ' σ' όλες τις μορφές εξουσίας (θρησκευτική, πολιτική, οικονομική...) μπορεί να μας οδηγήσει σε μια τέτοια κοινωνία.

Αυτόν τον αγώνα γιορτάζουν την 1η Μάη οι εργαζόμενοι όλου του κόσμου. Το ίδιο και οι Γιουγκοσλαβίτες ελευθεριακοί κ' υπόσχονται να κάνουν τη ζωή δύσκολη στα νέα "δημοκρατικά" εκλεγμένα ή όχι αφεντικά. ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ ΟΜΑΔΑ: "Κ Α Μ Ο Β". Μάρτιος 90

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ.

Τα πολιτικά κ' οικονομικά γεγονότα που εκτυλίσσονται σ' όλες τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης επέτρεψαν ένα ξύπνημα του Αναρχισμού που ευχόμαστε να είναι πλούσιο σε ιδέες και κυρίως σε δράση.

Μ' αυτή την έννοια απευθυνόμαστε σ' όλους τους συντρόφους που ενδιαφέρονται ν' αναπτύξουν τον Εξεγερτικό Αναρχικό Αγώνα και να επιβαρύνουν στην σχετική θεωρητική ανάλυση, προτείνοντας τα παρακάτω σημεία σκέψης:

1) ΟΙ ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΡΙΖΕΣ.

Ο αναρχισμός ο οποίος αναγεννιέται στις χώρες της αν. Ευρώπης μπορεί να ωθηθεί ώστε να θεωρηθεί ο ιστορικός κληρονόμος του προγενέστερου αναρχισμού, που προηγήθηκε της οριστικής κατάληξης της εξουσίας από τους Μπολσεβίκους ή τουλάχιστον προηγήθηκε του Β' Παγκόσμιου Πολέμου. Υπάρχουν επίσης σύντροφοι που εκτιμούν ότι είναι απαραίτητο να επιστρέψουν στις αναρχικές οργανωτικές ρίζες. Λοιπόν, εάν είναι σίγουρα σημαντικό να υπερασπιζόμαστε κ' ίσως να ξαναανακαλύπτουμε τις θεωρίες κ' την δράση των συντρόφων που προηγήθηκαν από εμάς, δεν είναι απαραίτητο όμως να ξαναδιασχίζουμε τους ίδιους οργανωτικούς δρομους, ορισμένοι εκ των οποίων είναι στο εξής ξεπερασμένοι.

2) ΟΙ ΝΕΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.

Ο εχθρός άλλαξε βαθεία. Ο παλιός ιμπεριαλισμός μοιρασμένος ανάμεσα σε δύο ισχυρά παγκόσμια μπλόκ είναι στην οδό της αντικατάστασής του από έναν τηλεματικό, υπερεθνικό καπιταλισμό που ορίστηκε σαν μεταβιομηχανικός καπιταλισμός.

Η ίδια η δομή της τάξης των εργαζομένων αλλάζει διαμέσου των διαδικασιών αναδιάρθρωσης, που θα παραχθούν μέσα σε μερικά χρόνια ακόμα και στις χώρες της αν. Ευρώπης. Προς αυτόν τον νεοκαπιταλισμό, που δεν έχει πιά το εργοστάσιο σαν κέντρο του, κατευθύνεται ο παλιός Σοβιετικός ιμπεριαλισμός μαζί με τις άλλες χώρες του παλιού υπαρκτού Σοσιαλισμού, αλλάζοντας δέρμα για να ξεπεράσουν τις επικίνδυνες οικονομικές συνθήκες που προκλήθηκαν από την Κρατική καταναλωτική κοινωνία.

3) ΞΕΠΕΡΑΣΜΑ ΤΩΝ ΠΑΛΙΩΝ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΗΨΕΩΝ.

Ο αναρχισμός για ν' αντιμετωπίσει τις νέες συνθήκες της ταξικής πάλης, πρέπει να διεξάγει μια ριζοσπαστική κριτική στις παλιές οργανωτικές φόρμουλες: αυτή της σύνθεσης, ιδιαίτερης κ' αυτή της μάζας, αναρχοσυνδικαλιστικής για ν' αποκρύψει την αναγέννηση της Ισπανικής CNT που έσβησε μετά μια ανεπιτυχώς λανθασμένα μεγαλειώδη. Πρέπει να δούμε εξ αρχής αν οι παραδοσιακές αναρχικές ομοσπονδίες βασισμένες σ' ένα πρόγραμμα πολιτικής

σύνθεσης είναι ακόμα σε θέση να λειτουργήσουν σαν όργανα κοινωνικής πάλης κ' πρέπει επίσης να δούμε αν το συνδικάτο είναι ένα όργανο ικανό ν' ανταποκριθεί ακόμα στην οικονομική πάλη. Πιστεύουμε, πως όχι.

4) ΟΜΑΔΕΣ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ.

Εκτιμούμε ότι στη θέση των ομοσπονδιών κ' των οργανωμένων ομάδων με κλασικό αναρχικό μοντέλο πρέπει να δημιουργήσουμε ομάδες συγγένειας: αποτελούμενες από ένα περιορισμένο αριθμό συντρόφων, συνδεδεμένων με μια προσωπική, αμοιβαία κ' αμείβση γυναιμιά, ικανών να έχουν κοινές αναφορές μεταξύ τους, περικλύοντας διαμέσου συνεχών εμπειριών αγώνα πραγματοποιώντας ενέργειες ενάντια στο ταξικό εχθρό.

Μέσα σ' αυτό το ίδιο το ρεύμα των εμπειριών αγώνα, πρέπει να βρούμε ένα τρόπο να συζητήσουμε κ' να εμβαθύνουμε στις θεωρητικές κ' πρακτικές πλευρές που αφορούν, είτε τις μελλοντικές ενέργειες που πρόκειται να κάνουμε, είτε τις αναλύσεις που θα διακινήσουμε στο εσωτερικό των διαφορετικών ομάδων συγγένειας. Το κεντρικό σημείο γύρω απ' το οποίο πρέπει να επικεντρωθεί η οργανωτική σχέση: αυτών των ομάδων, δεν είναι λοιπόν το περιοδικό συνέδριο (τυπικό των οργανώσεων σύνθεσης), αλλά οι διαφορετικές καταστάσεις που πρέπει ταυτόχρονα να πραγματοποιούν συγκεκριμένες καταστάσεις αγώνα ενάντια στον ταξικό εχθρό κ' στιγμιές σκέψης ταυτόχρονα.

5) ΠΥΡΗΝΕΣ ΒΑΣΗΣ.

Πιστεύουμε ότι στην θέση των συνδικαλιστικών δομών, ακόμα κ' των αναρχοσυνδικαλιστικών, που είναι στο εξής εξω από την σύγχρονη συγκρουσιακή λογική- πρέπει να δημιουργήσουμε πυρήνες βάσης μέσα στις διαφορετικές κοινωνικές καταστάσεις: εργοστάσια, γειτονιές, σχολεία, κοινωνικά γκέττο. Πυρήνες που να δρουν στο εσωτερικό πολλών κ' διάφορων ενδιαιμεσών αγώνων: διεκδικήσεις για μισθούς, καταλήψεις εργοστασίων, σχολείων, σπιτιών, σύνδεση ανάμεσα στους διαφορετικούς κοινωνικούς τομείς, αντιμιλιταριστικές κ' οικολογικές πρωτοβουλίες.

Κάθε πυρήνας βάσης περιλαμβάνει την συμμετοχή αναρχικών, αλλά δεν αποτελείται αποκλειστικά από αναρχικούς ή λειτουργία λοιπόν των πυρήνων βάσης βασίζεται στην συνέλευση όπου οι αναρχικοί πρέπει να έχουν έναν ρόλο προωθητικό ενάντια στον ταξικό εχθρό. Οι πυρήνες βάσης ή τα συντονιστικά πολυάριθμων πυρήνων που έχουν τον ίδιο σκοπό, μπορούν να υιοθετήσουν μια οργανωτική φόρμουλα πιο ειδική βασισμένη πάνω σε ξεκάθαρες σχέσεις:

α) Διαρκής συγκρουσιακή κατάσταση, δηλ. αδιάνοχος κ' αποτελεσματικός αγώνας, ακόμα κι όταν πρέπει να προσαρμοστεί σε μια συνολικότερη ταξική αναμέτρηση.

β) Αυτοδιαχείριση ή, πλήρη ανεξαρτησία από κάθε κόμμα, συνδικάτο κ' πελατεϊσκή σχέση. Η χρηματοδότηση πρέπει να προέρχεται αποκλειστικά από τις αυθόρμητες συνδρομές που γίνονται απ' όλους όσους συμμετέχουν.

γ) Επίθεση ή, άρνηση κάθε διαμεσολάβησης, ειρήνευσης, συμβιβασμού.

6) ΜΑΖΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ.

Οι μαζικοί αγώνες είναι σχεδόν πάντοτε ενδιαιμεσοί αγώνες που δεν έχουν έναν άμεσο καταστροφικό χαρακτήρα αλλά αντί-

θετα προκρίνουν έναν στόχο διεκδίκησης έχοντας σαν σκοπό να συγκεντρώσουν πολυάριθμες δυνάμεις για την ανάπτυξη του αγώνα, ο τελικός σκοπός των ενδιαιμεσών αγώνων παρομένει πάντοτε εκείνος της επίθεσης.

Οι πυρήνες βάσης είναι τα όργανα τα πιο κατάλληλα για την οργάνωση αυτών των αγώνων.

7) ΕΙΔΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ.

Ομάδες συγγένειας, ή σύντροφοι προσωπικά, ανεξάρτητα από κάθε οργανωτική αναφορά πιο σύνδετη -αναφορά που μπορεί ή όχι να υπάρχει- μπορούν ν' αποφασίσουν να επιτεθούν άμεσα σε απλές δομές, άτομα κ' οργανώσεις του κεφαλαίου κ' του κράτους. Σ' έναν κόσμο σαν κι αυτό που ζούμε, όπου το πληροφορικό κεφάλαιο κατασκευάζει στο εξής τους όρους ενός ελέγχου και μιας κυριαρχίας χωρίς προηγούμενο-χάρη στη χρήση μιας τεχνολογίας που δεν θα μπορέσει ποτέ να χρησιμοποιηθεί παρό μόνον για την διατήρηση αυτής της κυριαρχίας-το συντομίζ γίνεται εκ νέου το όπλο του κλασικού αγώνα των αναρχικών.

8) ΕΘΝΙΚΟΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ.

Ιδιαιτέρως στην κατάσταση των χωρών της αν. Ευρώπης αυτός ο τύπος λαϊκών διεκδικήσεων πρέπει να βλέπει την παρουσία αναρχικών, χωρίς ωστόσο ν' απαρνούνται το διεθνιστικό ιδεώδες του αναρχισμού. Κάθε διαίρεση των μεγάλων κρατών, σίμωκλα με την θεμελιώδη ιμπεριαλιστική θέση είναι πάντα ένα βήμα μπροστά προς την απλευθέρωση.

θα έπρεπε λοιπόν να διευκολύνουμε κ' να υποστηρίξουμε τα εθνικοαπελευρωτικά κινήματα ενάντια στην ηγεμονία της ΕΣΣΔ κ' των άλλων μεγάλων κρατών της αν. Ευρώπης.

9) ΓΙΑΤΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΕΞΕΓΕΡΣΙΑΚΟΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ.

Επειδή αγωνιζόμαστε με τους εκμεταλλευόμενους για να ελαφρύνουμε κ' αν είναι δυνατόν να καταργήσουμε τις συνθήκες εκμετάλλευσης. Επειδή εκτιμούμε πως, είναι δυνατόν να συνεισφέρουμε στην εξέλιξη των εξεγέρσεων που γενιούνται, σε μαζικές εξεγέρσεις κ' επομένως σε πραγματικές επαναστάσεις. Επειδή θέλουμε να καταστρέψουμε μια καπιταλιστική οργάνωση του κόσμου, η οποία διαμέσου της πληροφορικής αναδιάρθρωσης έγινε χρησιμοποιημένη αποκλειστικά για τ' αφεντικά. Επειδή είμαστε υπέρμαχοι της άμεσης κ' καταστροφικής επίθεσης ενάντια στις δομές, τ' άτομα κ' τους οργανισμούς του κεφαλαίου κ' κράτους. Επειδή κριτικίζουμε μ' επικοινωνιακό τρόπο όλους αυτούς που χρονοτομούν πάνω σε θέσεις συμβιβασμού με την εξουσία ή που πιστεύουν ότι οεπαναστατικός αγώνας είναι αδύνατος.

Πολύ περισσότερο απ' το να περιμένουμε, απόφασίσαμε να περάσουμε στην δράση ακόμα κι όταν οι καιροί δεν είναι ώριμοι. Επειδή θέλουμε να τελειώνουμε με αυτή την κατάσταση πραγμάτων άμεσα κ' όχι όταν οι εξωτερικές συνθήκες μας το επιτρέψουν.

Να λοιπόν γιατί είμαστε αναρχικοί, επαναστάτες κ' εξεγερσιακοί.

Αυτά τα σημεία σκέψης-αναγκαστικά συμπληκμένα-μπορούν να εμβαθυνθούν άμεσα με τους συντρόφους που αναφέρονται στον εξεγερσιακό αναρχισμό.

Εσθονία

Λεττονία

Λιθουανία

Λευκορωσία

Μολδαβία

Ουκρανία

Ρωσία

Γεωργία

Αρμενία

Αζερμπαϊτζάν

Καζακστάν

Ουζμπεκιστάν

Τουρκμενιστάν

Κιργιζία

Τατζικιστάν

Στή ρωσική κοινωνία, σ' αυτή τή φάση όπου ό όλοκληρωτισμός παλαιού τύπου (σταλινικός) ρηγματώνεται και αποσυντίθεται, ό Στρατός φαίνεται σάν ή μόνη πραγματική δύναμη πού μπορεί ακόμα νά συν-κρατεί τήν κοινωνία.....

...Η μόνη «Ίδεολογία» πού μένει, ή πού μπορεί νά μείνει ζωντανή στή Ρωσία είναι ό μεγαλο-ρωσικός σωβινισμός. Τό μόνο φανταστικό στοιχείο πού διατηρεί μιά ιστορική αποτελεσματικότητα είναι τό εθνικό - ή αυτοκρατορικό φανταστικό στοιχείο. Τό φανταστικό αυτό δέν χρειάζεται τό Κόμμα παρά μονάχα σά προσωπείο και κυρίως σά μέσο προπαγάνδας και δράσης, διεθνούς έμβέλειας. Ό όργανικός του φορέας είναι ό Στρατός. Ό Στρατός, αντίθετα από τό Κόμμα πού παραμένει άνίκανό νά επιλύσει τό πρόβλημα τής «ήγεσίας» του, είναι μιά δομή ουσιαστικά σταθερή, πού συνδυάζει, μέ ελάχιστες περιθωριακές εξαιρέσεις και από τότε πού απαλλάχτηκε από τίς καταστροφικές επεμβάσεις του Κόμματος, τόσο τήν σταθερότητα και κανονικότητα ενός γραφειοκρατικο-στρατιωτικού Μηχανισμού, παραδοσιακού τύπου, όσο και τά χαρακτηριστικά και τήν «έργασία» μιάς σύγχρονης γραφειοκρατίας, απορροφημένης από τό έργο τής αυτο-προσαρμογής της και αυτο-τροποποίησής της. Ό Στρατός είναι ό μόνος άληθινά σύγχρονος τομέας τής ρωσικής κοινωνίας - και ό μόνος τομέας πού λειτουργεί πραγματικά.

Τά πάντα μās οδηγούνε νά σκεφτούμε ότι δέν πρέπει πιά νά μιλάμε γιά τή Ρωσία σα νά πρόκειται γιά κοινωνία πού κυριαρχείται από τό όλοκληρωτικό Κόμμα/Κράτος, δημιουργία του Λένιν πού τελειοποιήθηκε από τόν Στάλιν. Τά πάντα μās οδηγούνε νά σκεφτούμε ότι θά πρέπει νά θεωρούμε όλο και περισσότερο τή ρωσική κοινωνία σάν μιά στρατοκρατική κοινωνία όπου τό κοινωνικό σώμα του Στρατού είναι ό έσχατος φορέας τής πραγματικής κυριαρχίας (και όχι μονάχα ό έσχατος έγγυητής τής κατεστημένης τάξεως, έσωτερικά και έξωτερικά) - ό όποιος γιά αναρίθμητους λόγους, ιστορικούς και σύγχρονους, όφείλει και θά όφείλει νά διατηρήσει έν ζωή, σάν προσωπείο αλλά και σάν όργανο (ταυτόχρονα αναπόφευκτο και άξιοθρήνητο) τό Κόμμα.

...Οι-κατάδικι του Γκούλάγκ έγραφαν μέ τατουάζ στό μέτωπό τους: «σκλάβος του κομμουνιστικού Κόμματος τής σοβιετικής Ένωσης». Ίσως ήρθε ή στιγμή νά αποκραυγογραφήσουμε πάνω στό μέτωπο κάθε πολίτη τής ΕΕΣΔ τό τατουάζ αυτό γραμμένο μέ άόρατο μελάνι: «δουλοπάροικος του Μεγάλου Στρατού τής ρωσικής Αυτοκρατορίας».....

ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΔΗΣ

μπροστά

στον

πόλεμο

Κ.Λ. Συμπόλιος
Κ.Ρ. Μορίνος

ΛΕΥΤΕΡΙΑ
στους
ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ
Κοινωνικούς Αγωνιστές

ΑΠΟΣΠΕΣΜΑΤΑ

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΑΤΗ
ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

ΑΚΥΡΟ-ΑΠΟΧΗ

ΔΕΥΤΕΡΙΑ στους ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

ΚΛΕΑΡΧΟ ΣΜΥΡΝΑΙΟ ΚΑΙ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟ ΜΑΡΙΝΟ

17 μήνες πέρασαν απ' τον Οκτώβρη του '87 που οι βολοφόνοι του κράτους εκτέλεσαν εν ψυχρώ το Μιχ. Πρέκα στην Καλογρέζα, χαρακτηρίζοντάς τον σαν «τρομοκράτη» και προβάλλοντας την εκτέλεσή του σα μια θεαματική επίδειξη δύναμης. Ταυτόχρονα συνέλαβαν τους δύο νεαρούς αναρχικούς Κλέαρχο Σμυρναίο και Χριστόφορο Μαρίνο προσπαθώντας να τους παρουσιάσουν σαν μέλη της δόξης «ομάδας Πρέκα». Για να είναι πιο πειστικό το «αντιτρομοκρατικό» σενάριο συνέλαβαν επίσης τη φίλη του Πρέκα Βαγγελιώ Βογιατζή και το Μ. Μπουκουβάλα —γνωστό για τη συμμετοχή του στο αντιεξουσιαστικό κίνημα— και εντείνοντας την κατασταλτική τους υστερία οι ασφάλιτες προχώρησαν σε μια σειρά ενέργειες κατά διαφόρων αναρχικών, προσπαθώντας από την μια να τρομοκρατήσουν όλους συμμετέχοντες στο κίνημα κι απ' την άλλη να τους παρουσιάσουν σαν ύποπτους για ένοπλη δράση.

17 μήνες μετά, οι προσπάθειές τους να παρουσιάσουν τη δολοφονία του Πρέκα και τις διώξεις κατά των αναρχικών σαν «αντιτρομοκρατική» επιτυχία, έφεσαν μία-μία στο κενό. Ο μεν Πρέκας, παρά τη φιλοδοξία των ευφάνταστων μπάτσων, δεν αποδείχτηκε τίποτε περισσότερο από ένας φυγόδικος που η γνωριμία του με αναρχικούς απ' τον καιρό που ήταν στη φυλακή τον έκανε κατάλληλο για να επενδύσουν πάνω του την κατασκευασμένη εικόνα του «τρομοκράτη». Και για να είναι πιο πειστική αυτή η εικόνα δολοφονήθηκε σε μια θεαματική επιχείρηση, γιατί ζωντανός δε θ' αποδεικνυόταν παρά ένας άνθρωπος απελπισμένος στην προσπάθειά του να ξεφύγει απ' τους δολοφόνους του: δολοφόνους που η Δικαιοσύνη του Κράτους σήμερα υποστηρίζει ότι τους αναζητά ανάμεσα στους κουμπουροφόρους της ΕΛΑΣ.

Οι δε Βογιατζή και Μπουκουβάλας μετά 14 μήνες στη φυλακή ως μέλη της δόξης «ομάδας Πρέκα» αθώωθηκαν μπροστά στη γενική διαμαρτυρία για την κράτησή τους και την ολοφάνερη πλαστότητα του κατηγορητηρίου. Η Β. Βογιατζή δεν αποδείχτηκε τίποτε περισσότερο από φίλη του Πρέκα που η παρουσία της στον αντιεξουσιαστικό χώρο την είχε κάνει και παλιότερα στόχο ανάλογων σενάρων της ασφάλειας— τον δε Μπουκουβάλα τον κατηγορήσαν για ν' αντισταθμίσουν με την πολυετή του παρουσία στο αντιεξουσιαστικό κίνημα το γεγονός ότι κι από μόνο το νεαρό της ηλικίας των Σμυρναίου και Μαρίνου δεν επέτρεπε να τους χρεώσουν με μια στοιχειώδη πειστικότητα τη γελοία κατηγορία ότι συνέστησαν από μόνοι τους ομάδα κι ότι διέπραξαν μια σειρά ενέργειες των ένοπλων οργανώσεων στην Ελλάδα.

Κι ενώ κομμάτι-κομμάτι το κατασκευασμένο σενάριο της ασφάλειας κατέρρευσε, σήμερα στο περιθώριο των κραυγαλέων ψευδολογιών της προεκλογικής απάτης των κομματικών απατεώνων και συγκαλυμμένο από τη σκανδαλολογία και καθαρισολογία τους συνεχίζεται ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΙΣΗΣ ΕΠΙ 17 ΜΗΝΕΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΑΡΝΗΘΗΚΑΝ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΤΟΥΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΕΝΑΝ ΚΥΝΗΓΗΜΕΝΟ ΠΟΙΝΙΚΟ ΠΟΥ Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΤΟΝ ΘΩΕΛΕ ΝΕΚΡΟ.

Η κράτησή τους παρατείνεται επί 17 μήνες γιατί η απελευθέρωσή τους θα είναι ένα ακόμα χαστούκι στους αμετανόητα σκευωρούς μπάτσους, γιατί με την ομηρία τους επιδιώκεται η πολιτική αδράνεια και περιθωριοποίηση των αναρχικών από τις διεργασίες του ευρύτερου κοινωνικού κινήματος και γιατί —παρόλη την κατάρρευσή του— το κατασκευασμένο σενάριο σε βάρος των δύο νεαρών συντρόφων είναι το τελευταίο αξιοθρήνητο χαρτί που έχει να επιδείξει η αστυνομία ως «αντιτρομοκρατική» επιτυχία.

**ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΕ ΑΘΩΟΙ, ΟΥΤΕ ΕΝΟΧΟΙ.
ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΙ**

Στις 10 Απρίλη δικάζονται οι Σμυρναίος και Μαρίνος σε μια δίκη πολιτικής σκοπιμότητας και μόνο, αφού το κατηγορητήριο είναι διάτρητο, πλαστό κι αναξιόπιστο. Αυτό που ουσιαστικά δικάζεται είναι οι κοινωνικοί αγώνες όλων των αναρχικών σταθερά με το μέρος των εκμεταλλευόμενων της εξουσιαστικής και ταξικής κοινωνίας. Οι αναρχικοί κοινωνικοί αγωνιστές δικάζονται επειδή ακριβώς συμμετείχαν στους αγώνες ενάντια στην καταστολή, τη μόλυνση, τη ραδιενέργεια, την πρέζα και για το στεγαστικό πρόβλημα, επειδή παρείχαν την ενεργό και ταξική τους συμπαράσταση στις απεργίες των εργαζομένων και την αλληλεγγύη τους στους κοινωνικά περιθωριοποιημένους και κυνηγημένους, γι αυτό ακριβώς η συμπάρτασή μας σ' αυτούς σαν περιεχόμενο έχει την υπεράσπιση των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και της αλληλεγγύης μεταξύ των κυριαρχούμενων απ' το ληστρικό κεφάλαιο και το καταπιεστικό κράτος.

Η συμπάρτασή μας λοιπόν στους δύο αγωνιστές δεν αφορά μόνο τους ίδιους και την καταγγελία μόνο της κράτησής τους. Η διώξή τους δεν είναι ούτε τυχαία, ούτε αποτέλεσμα απλά και μόνο

νοσηρών αστυνομικών εγκεινών. Αντίθετα, εντάσσεται στα πλαίσια της γενικευμένης επίθεσης που έχουν εξαπολύσει το κράτος και το κεφάλαιο ενάντια σε κάθε μορφή κοινωνικής και ταξικής αντίστασης που παρεμποδίζει την αναδιάρθρωση και τον εκσυγχρονισμό τους, ενόψει των καπιταλιστικών οροσήμων του '92 και του 2000 για την Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση και την ολική ένταξη της Ελλάδας στην καπιταλιστική μητρόπολη της Δύσης. Η καπιταλιστική αυτή επίθεση κλιμακώνεται με πρώτες εργατικές και κοινωνικές διεκδικήσεις που το κράτος και τα αφεντικά θεωρούν ότι δημιουργούν ρήγματα στο δημοκρατικό τρόπο με τον οποίο μας καταπιέζουν και μας εξαπατούν κι όταν θεωρούν ότι παραβιάζονται τα όρια της νομιμότητας που θέσπισαν για να μας εκμεταλλεύονται νόμιμα.

Μέσα στα πλαίσια αυτής της πολύπλευρης επίθεσης του κράτους και του κεφαλαίου και για την εξυπηρέτηση των στόχων της, εντάσσεται η καταστροφική κι η διώξη των κοινωνικών αγώνων και αγωνιστών, καθώς και η συγκρότηση ενός ολόκληρου μισθοφορικού στρατού «αντιτρομοκρατικών» δυνάμεων που με τη συνδρομία και την καθοδήγηση των Ευρωπαίων και υπερατλαντικών συμμάχων, έχουν σαν αποστολή τους την απροκάλυπτη παρακολούθηση και ηλεκτρονικό φακέλωμα όλων και τη βίαιη καταστολή έως και φυσική εξόντωση όσων δεν υποτάσσονται στις κάθε είδους επιλογές των διευθυντών της εκμετάλλευσης και της κυριαρχίας.

Ήδη εκτός από τους Τούρκους πολιτικούς πρόσφυγες, τους Παλαιστίνιους αγωνιστές και τους αντιεξουσιαστές, τη βία και την τρομοκρατία των «αντιτρομοκρατικών» δυνάμεων του κράτους την υφίστανται οι εργαζόμενοι (στη ΔΕΗ, τον ΟΤΕ, οι λιμενεργάτες, οι ναυτεργάτες, οι τραπεζικοί, οι οδηγοί κλπ.) στις απεργίες και τις διεκδικήσεις τους, οι φοιτητές, οι άνεργοι, η νεολαία...

Ο μόνος φραγμός σ' αυτήν την εκμεταλλευτική και τρομοκρατική επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου είναι η ανάπτυξη των κοινωνικών ταξικών αγώνων, της αλληλεγγύης και της αυτοαμόνας μας για την υπεράσπιση κάθε αγωνιζόμενου κομματιού του κοινωνικού κινήματος και κάθε δικωκόμου αγωνιστή.

MARTHΣ 1988

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ

Ο αγώνας ενάντια στην ταξική κυριαρχία και επίθεση του Κράτους και του Κεφαλαίου είναι αγώνας για την απελευθέρωση της κοινωνίας από την εκμετάλλευση και την καταπίεση.

ΔΕΥΤΕΡΙΑ στους ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ

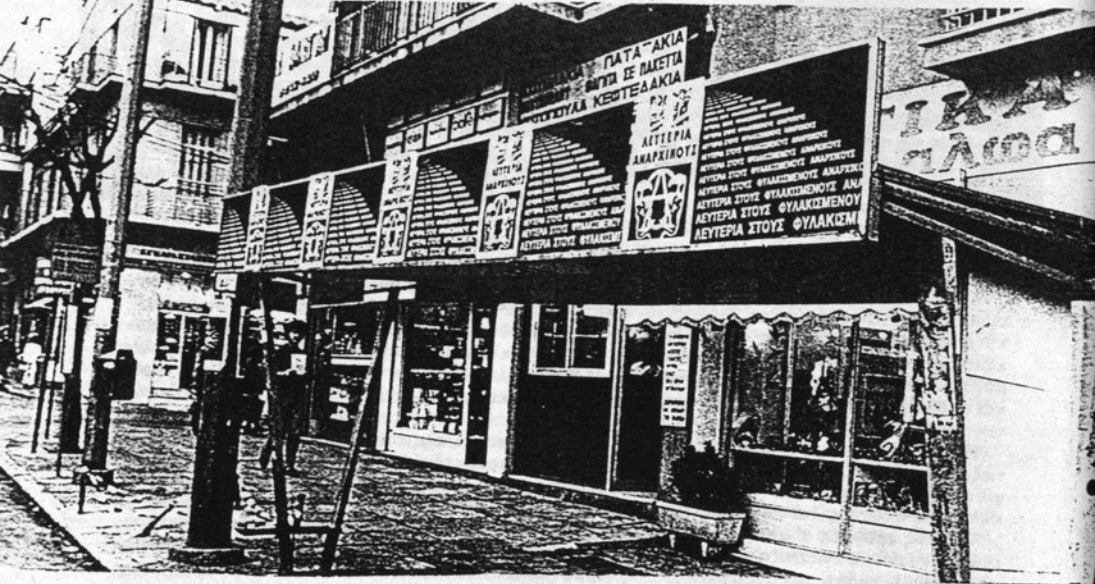
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

Σμυρναίο, Μαρίνο.

Οι διώξεις και οι μεθοδεύσεις σε βάρος τους είναι αποτέλεσμα της κοινωνικής τους δράσης και μέρους της συνολικότερης καταστολής των κοινωνικών αγώνων. Γι' αυτό και η πολιτική υπεράσπισή τους είναι υπόθεση του κοινωνικού-ταξικού κινήματος.

ΝΑ ΜΗΝ ΑΦΘΕΙ ΚΑΝΕΝΑΣ ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

αναρχικοί - αντιεξουσιαστές Κυψέλης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ

Στην ατέλειωτη σειρά των δολοφονιών που έχουν διαπράξει οι μπάτσοι, η δολοφονία του Μιχάλη Καλτεζά υπήρξε μια από τις πιο άναυδες εκτελέσεις. Ο μπάτσος Μελίστας εκτέλεσε εν ψυχρώ από θέση σκοποβολής τον δεκαπεντάχρονο μαθητή με μια σφαίρα στο πίσω μέρος του κεφαλιού.

Τρία χρόνια μετά, στο δικαστήριο που υποτίθεται απαντάει δικαιοσύνη, ουσιαστικά αθωώνεται (δύο χρόνια για φόνο από πρόθεση) και αφήνεται ελεύθερος, με την προοπτική να αθωωθεί οριστικά από το Εφετείο. Επί τρεις μέρες οι μισοφόροι δικαστές του κράτους, έχοντας για ακροατήριο τους μπάτσους, εξευτέλισαν την αξία της ανθρώπινης ζωής και κάθε έννοια ανθρώπινης αξιοπρέπειας, ελεεινολογώντας και ηθικολογώντας σε βάρος του νεκρού Μιχάλη, εκθειάζοντας παράλληλα τον κοινωνικό ρόλο των μπάτσων για να δικαιολογήσουν έτσι την αθωωτική τους απόφαση.

Η απόφαση αυτή δε μας ξενίζει γιατί γνωρίζουμε ότι οι δικαστές του κράτους παίρνουν όζια το μισό από τα αφεντικά τους, προστατεύοντας και αθωώνοντας τους εγκληματίες της ΕΛ, ΑΣ και στέλνοντας στις φυλακές τους κοινωνικούς αγωνιστές, δικαιολογώντας ακόμα και τη φυσική τους εξόντωση. Η απόφαση αυτή όμως μας εξοργίζει, όχι μόνο γιατί υποτιμάται τόσο φτηνά η ανθρώπινη ζωή όταν αυτή πέσει στα χέρια του μπάτσου, αλλά και γιατί η ατιμωρησία της ατέλειωτης σειράς των δολοφονιών και βασανισμών της αστυνομίας, αποτελεί προϋπόθεση για τις επόμενες δολοφονίες και βασανισμούς. Γιατί η ασυλία που ισχύει για κάθε έγκλημα των μπάτσων αποτελεί ένα ακόμη κίνητρο για να εκληρώνουν την αντικοινωνική αποστολή τους, δηλαδή:

Την τρομοκράτηση των εκμεταλλευόμενων και την καταστολή κάθε αντίστασης.

Γι αυτό η δολοφονία του Μιχάλη από το κάθαρμα Μελίστα δεν ήταν μια υπέρβαση της μπάτσοικης αποστολής. Ήταν ακριβώς η εκλήρωση αυτής της αποστολής, η θία κι η τρομοκρατία ενάντια σε κάθε κοινωνικό και πολιτικό υποκείμενο που αγωνίζεται για τη χειραφέτησή του από την εκμετάλλευση και την καταπίεση. Θύματα αυτής της καταστολής είναι οι εργαζόμενοι (ο επόμενος δολοφονημένος μετά το Μιχάλη ήταν ο απεργός Μαυροειδής) και οι άνεργοι, οι νεολαίοι, οι φοιτητές, οι εξεγερμένοι των φυλακών και καθένας μας που ατομικά ή συλλογικά αντιστέκεται.

Η δολοφονία του Μιχάλη δεν ήταν ούτε ένα «τυχαίο» περιστατικό μιας νύχτας πριν 3 χρόνια. Με την αγγριότητα της ανέδειξε την ένταση των κοινωνικών αντιθέσεων και της ταξικής σύγκρουσης που εξελίσσεται στην Ελλάδα. Κατέδειξε επίσης απροκάλυπτα τον τρόπο που το κράτος επιβάλλει τη νομιμότητά του σε όποιον διαμαρτύρεται ή αντιστέκεται.

Και καταδεικνύεται όλο και περισσότερο σήμερα με τη συνεχή συγκρότηση και νέων ειδικών κατασταλτικών δυνάμεων, δίπλα στα ΜΑΤ και την Ασφάλεια (ΜΕΑ, ΕΚΑΜ, ΔΕΑ κλπ.). Η συγκρότηση αυτού του κρατικού τρομοκρατικού οπλοστάσιου και η ασυλία του, δίνει μια εικόνα για το τι μας επιφυλάσσουν. Στην περίπτωση του Μελίστα το κράτος δολοφόνησε κι ύστερα «δικάζοντας» τον ίδιο τον εαυτό του, τον αθώωσε. Το να περιμένουμε λοιπόν δικαιοσύνη από τους ίδιους τους εγκληματίες του κράτους, αποδείχτηκε ότι θα αποτελούσε εδελτοφυλία. Η κοινωνική δικαιοσύνη θα αποδοθεί μόνο μέσω από την ανάπτυξη των κοινωνικών αγώνων και τη συμμετοχή μας σ' αυτούς.

ΤΑ ΣΥΝΕΧΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΜΠΑΤΣΩΝ ΚΑΙ Η ΣΥΝΕΧΗΣ ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΚΑΙ ΗΘΙΚΩΝ ΑΥΤΟΥΡΓΩΝ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΟΝ ΔΕΙΚΤΗ ΤΩΝ ΔΙΑΘΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ.

ΠΑ ΑΥΤΟ ΚΑΙ Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΣ ΤΟΥ ΜΙΧΑΛΗ ΚΑΛΤΕΖΑ ΚΑΙ Η ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟΝ ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΜΟ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΠΑΤΣΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΘΕΣΗ ΟΛΩΝ ΜΑΣ.

24.9.1988

Ομάδα Αναρχικών συντρόφων που συμμετείχε στην κατάληψη του Πολυτεχνείου.

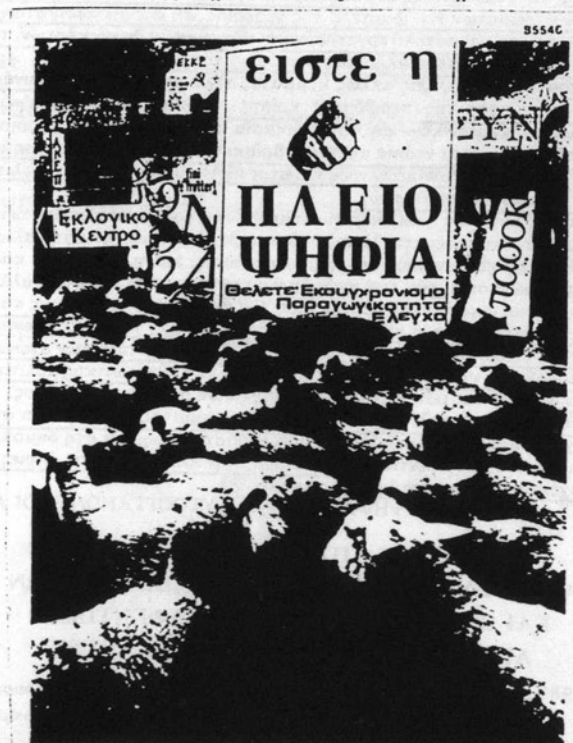
Το αναρχικό-αντιεξουσιαστικό κίνημα, αναπόσπαστο κομμάτι του ευρύτερου κοινωνικού κινήματος των εργαζόμενων και των νεολαίων για τη χειραφέτησή τους από κάθε εκμετάλλευση και καταπίεση, αποδείχτηκε για μια ακόμη φορά, με όλο του τον αυθορμητισμό και την αμεσότητά του, ο πιο ευαίσθητος δείκτης της κοινωνίας μας απέναντι στα εγκλήματα του κράτους και του κεφαλαίου· και στη συγκεκριμένη περίπτωση απέναντι στην αθώωση των φυσικών και ηθικών αυτουργών της δολοφονίας του Μ. Καλτεζά, των μπάτσων και της κυβέρνησης. Αποδείχτηκε ο πιο ευαίσθητος δείκτης της αναισθητοποιημένης κοινωνίας μας, ίσως γιατί αυτό το ίδιο το κίνημά μας έχει αντιμετωπίσει την τελευταία δεκαετία ένα μεγάλο μέρος της κρατικής κτηνωδίας με συνέπεια τις δολοφονίες, τους τραυματισμούς και τις διώξεις πολλών συντρόφων μας — με πρόσφατο παράδειγμα την ομηρία των αγωνιστών Σμυρναίου, Μαρίνου, Μπουκουβάλα και Βογιατζή — και όλα αυτά χωρίς να έχει πάντα την απαραίτητη κοινωνική αλληλεγγύη χάρις στη λασπολογία και τη βρώμικη προδοκατία του κράτους για τα ιδανικά μας: την Κοινωνική Επανάσταση και την Αναρχία. Τις τελευταίες ημέρες λοιπόν το Α/Α κίνημα, όχι μόνο κινητοποιήθηκε άμεσα απαντώντας έμπρακτα στην ασφυκτική κρατική θία και τρομοκρατία, αλλά όπως είναι φανερό εκ των πραγμάτων κινητοποιήσε και μια σειρά άλλων κοινωνικών και πολιτικών χώρων. Η συσώρευση και η ένταση της κοινωνικής αδικίας και ανισότητας είναι ένα ευαίσθητο εκρηκτικό υλικό, για το οποίο η αθώωση του Μελίστα υπήρξε το φυτίλι και η κατάληψη στο Πολυτεχνείο ο πυροδότης. Η εκ των υστέρων κινητοποίηση των φοιτητικών, πολιτικών και πολιτικάντικων φορέων της γραφειοκρατίας και της αναληψίας που κατέβησαν «δεύτεροι και καταδιωγμένοι» ήταν, όχι βέβαια για να εκφράσουν την πυρπόληση του λαϊκού αισθήματος για την εκ νέου δολοφονία του Μιχάλη και την κλιμάκωση της καταστολής, αλλά για να το χειραγωγήσουν και να το κρατήσουν σταθερά στο δρόμο της νομιμότητας, της κοινωνικής ειρήνης και των επικείμενων εκλογών.

Όταν όμως καταλαγιάσει κάθε απόηχος από τα τελευταία γεγονότα και τα κλοουρίσματα για τις ζημιές και τα «πανάκριβα» οδοφράγματα και οι παχύδερμοι φορείς δ' αποτιμούν τα κέρδη από τη σπέκουλα, σας υποσχόμαστε να τους θγάζουμε και πάλι να ιδρώνουν στους δρόμους προσπαθώντας να καθυστερήσουν τις φλεγόμενες συνειδήσεις και τις βίαιες διαθέσεις του κόσμου.

Τέλος εκφράζουμε την ταξική μας αλληλεγγύη και το αμοιβαίο μίσος μας για τ' αφεντικά στους εργάτες της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης Περάματος, τη συμπαράστασή μας στο λαό της Θεσσαλονίκης και την αλληλεγγύη μας στους φυλακισμένους συντρόφους μας και σε κάθε εξεγερμένο μέσα στις φυλακές.

26.9.1988

Ομάδα Αναρχικών συντρόφων που συμμετείχε στην Κατάληψη του Πολυτεχνείου

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ—Διεύθυνση Κτηνοτροφίας
Μια προσφορά μας στο Εκλογικό Σώμα

ΑΠ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΠΑΤΕΣ ΠΟΥ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΚΑΝΟΥΝ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΜΑΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΟΥ ΖΗΤΟΥΝ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΜΑΣ: Η ΑΠΑΤΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Η συμμετοχή μας τους είναι απαραίτητη για να εφαρμόσουν κατόπιν στ' όνομα της «λαϊκής κυριαρχίας» μια πολιτική που είναι εναντίον μας· γιατί όποια και να είναι η έκβαση των εκλογών, οι βασικές κατευθύνσεις της αντικοινωνικής πολιτικής που θα εφαρμόσουν οι νέοι κυβερνώντες και θα στηρίξουν οι αντιπολιτευόμενοι είναι ήδη δεδομένες.

Στις εκλογές του Ιούνη το κράτος και οι πολιτικοί του φορείς, τα κόμματα, ανασυντάσσουν τις δυνάμεις τους μετά τη φθορά που υπέστησαν από τα σκάνδαλα και τη βρώμικη πολιτική που εφαρμόσαν από κοινού τα τελευταία 8 χρόνια. Κάθε ψήφος σ' οποιονδήποτε απ' τους εραστές της βουλευτικής έδρας είναι ψήφος σ' ολάκερο το βρώμικο πολιτικό σύστημα που το ανανεώνει και το ξεπλένει απ' την αθλιότητά του, ενόψει της «κρίσιμης τετραετίας» 1989-1992· τετραετίας στην οποία θα ενταθεί η επιθετικότητα της εξουσίας του κράτους και του κεφάλαιου ενάντια στα πιο στοιχειώδη συμφέροντα των εργαζόμενων και της νεολαίας.

Ο άγριος ανταγωνισμός στο εσωτερικό της ντόπιας κεφαλαιοκρατίας και στους κόλπους της Ενωμένης Ευρώπης του κεφάλαιου δεν επιτρέπει στα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά της κοινωνίας καμία ολιγωρία και υποχώρηση στην επίθεσή τους αυτή. Αντίθετα επιβάλλει την ένταση της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης και της καταστολής για την πραγμάτωση της καπιταλιστικής ζουγκλάς του '92-2.000, όπου οι κοινωνικές ανάγκες θα γίνουν πεδία άγριας εκμετάλλευσης και πηγές αστείρευτου κέρδους για το κεφάλαιο, ενώ κάθε κοινωνική αντίσταση θα συντριβεί στο όνομα της «κοινωνικής τάξης» και του αγώνα κατά της «τρομοκρατίας».

Αυτή η επίθεση του κράτους και του κεφάλαιου ενάντια στο σύνολο σχεδόν της κοινωνίας κλιμακώνεται διαρκώς (παρά την ολιγόμηνη προεκλογική της ύφεση προς άγραν ψήφων) με πρώτες και ορατές πλέον συνέπειες την αυξανόμενη ανεργία, τη συνεχή λιτότητα, την ένταση της εκμετάλλευσης και της πειθαρχίας στους εργασιακούς και κοινωνικούς χώρους, τον ασφυκτικό έλεγχο και παρακολούθηση κάθε κοινωνικής συμπεριφοράς, τη μαζική προλεταριοποίηση και περιθωριοποίηση κοινωνικών στρωμάτων και ιδιαίτερα της νεολαίας, τη συρρίκνωση στοιχειωδών ελευθεριών, την απροσχημάτιστη καταστολή εργατικών και κοινωνικών διεκδικήσεων, την ακατάσχετη μόλυνση και καταστροφή του περιβάλλοντος στο βωμό της ανάπτυξης.

Στις εκλογές του '89 δεν ψηφίσεις απλώς κόμματα, αλλά ανανεώνεις τις δυνάμεις του πολιτικού συστήματος διαχείρισης της περιβόητης κρίσης (η οποία γεννιέται σ' όλα τα επίπεδα —οικονομικό, πολιτικό, κοινωνικό— απ' τη διαδικασία καπιταλιστικής ενοποίησης και ολοκλήρωσης) που η διέξοδος της για τα ντόπια αφεντικά βρίσκεται στην απελευθέρωση των πιο ανταγωνιστικών και εκμεταλλευτικών δυνάμεών τους και στην πλήρη οικονομική και πολιτική εναρμόνισή στις επιλογές των δυτικών καπιταλιστών.

Η προοπτική όμως αυτή του πολιτικού συστήματος και του καπιταλισμού δεν είναι μονόδρομος, μη ανατρέψιμη και αναπόφευκτη. Η κρίση δεν επιβάλλει μόνο την καπιταλιστική επιθετικότητα, γεννά και μια σειρά κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες. Μόνη προοπτική και δυναμική μας, φραγμός στο '92, η προώθηση αυτών των αγώνων για την ανατροπή του εκμεταλλευτικού και καταπιεστικού πολιτικού και οικονομικού συστήματος. Για μας τους εργαζόμενους και τους νεολαίους που δεν έχουμε αυταπάτες για το τι σημαίνουν αυτές οι εκλογές, για το ποια εφιαλτική κοινωνία μας ετοιμάζουν το '92-2.000, ευνοϊκούς συσχετισμούς για την ανάπτυξη των αγώνων μας δημιουργεί η περαιτέρω υποβάθμιση και αναξιοπιστία της κυρίαρχης καθεστωτικής πολιτικής των σοσιαλ-φιλελευθεροκομμουνιστών και των οικολογοεναλλακτικών συνοδοιπόρων τους.

Για να μην ενισχύσεις τους πολιτικούς φορείς του συστήματος που αύριο θα σταθούν φραγμός στον αγώνα σου, για ν' αποδυναμώσεις την όποια αξιοπιστία απέμεινε στη δημοκρατία του κεφάλαιου και στο κοινοβούλιο των αφεντικών, γύρνα τώρα την πλάτη σου στις όποιες κομματικές εκκλήσεις και υποσχέσεις και συμποτίρισε τις εκλογές.

Η ΔΥΝΑΜΗ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΨΗΦΟΙ ΑΛΛΑ ΟΙ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ Η ΑΜΕΣΗ ΔΡΑΣΗ ΜΑΣ

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΑΠΑΤΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΝΕΟΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΟΧΙ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΑ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ
ΑΚΥΡΟ ΚΑΙ ΑΠΟΧΗ ΑΠ' ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

ΙΟΥΝΙΟΣ 1989

Κέντρο Αντιεξουσιαστών Κυψέλης
Αναρχικοί σύντροφοι

Γιατί λοιπόν να βάλουμε να μιλήσει μια γερικη Σίβυλλα όταν μια μούσα μέλλει να γεννηθεί; Αξιοδρήνητοι θεατρίνοι μιας τραγωδίας που αγγίζει το τέλος της.
Όχι καλύτερο έχουμε να κάνουμε είναι να επισημεύσουμε την καταδυστροφή της.
Ο πιο άξιος από μας είναι όποιος αναλαμβάνει καλύτερα αυτό το ρόλο».

ΠΡΟΥΝΤΟΝ.

Αναρχικοί Κυψέλης

ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΘΩΟΣ ΟΤΑΝ ΣΙΩΠΑ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Η αθώωση του μπάτσου Μελίστα είναι η ηθική και νομική δικαίωση που παρείχε η «δικαιοσύνη» στην πισώπλατη δολοφονία του Μ. Καλτζά. Το κράτος αφού με όργανό του τον μπάτσο Μελίστα εκτέλεσε μια αποτρόχαιη δολοφονία, στη συνέχεια έρχεται μέσω της «δικαιοσύνης» του να αυτοαθωωθεί και να αυτοδικαιωθεί. Δεν περιμέναμε και τίποτα καλύτερο από την εγκληματική «δικαιοσύνη» των αφεντικών. Όμως η αθωωτική αυτή απόφαση προκάλεσε την άγρια αγανάκτησή μας γιατί εξευτέλισε με τον πιο απροσημάτιστο τρόπο την αξία της ζωής μας και αποκάλυψε τις διαθέσεις της εξουσίας για την αντιμετώπιση των αναρχικών - αντιεξουσιαστών αγωνιστών. Γιατί η απόφαση αυτή παρέχει την πλήρη πολιτική και νομική κάλυψη στους μπάτσους για να κάνουν χρήση στο μέλλον των πιο βίαιων και κατασταλτικών μεθόδων ενάντια μας. Κατά συνέπεια αποτελεί προέκταση εκόμενων δολοφονιών. Η ουσιαστική επιβράβευση μιας τέτοιας δολοφονίας δεν στρέφεται όμως αποκλειστικά ενάντια στο κομμάτι του κοινωνικού κινήματος που αποτελούν οι αναρχικοί. Στρέφεται ενάντια και σε ολόκληρη την κοινωνία και εντάσσεται στη συνολική εκμεταλλευτική και κατασταλτική επίθεση του κράτους και των αφεντικών για την επιβολή των νέων όρων της κυριαρχίας τους.

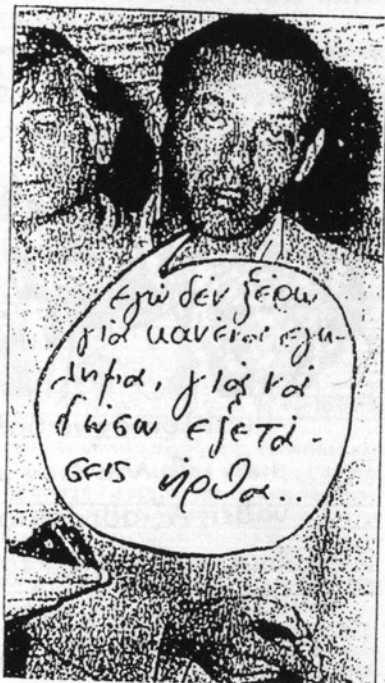
Απαραίτητη προέκταση γ' αυτήν την νέα και στυγνότερη κυριαρχία είναι η καταστολή και η τρομοκρατία εκείνων των κομματιών της κοινωνίας που δεν συναινούν - καθαρχούν στο βάθεμα της εκμετάλλευσής τους.

Ήδη την βία του κράτους και των μηχανισμών του την έχουν βιώσει την βιώνουν στους αγώνες τους οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, οι αγρότες, οι νεολαίοι, οι φοιτητές.

Η αναμενόμενη όξυνση αυτής της επίθεσης ενάντια στα οικονομικά και κοινωνικά συμφέροντα πλατιών στρωμάτων (εργαζόμενων και νεολαίων) είναι πιθανόν να γεννήσει μια σειρά κοινωνικές και ταξικές αντιτάσεις. Γι' αυτό το κράτος και το κεφάλαιο προετοιμάζονται — σε όλα τα επίπεδα — για την απελευθέρωση των πιο βίαιων και τρομοκρατικών μεθόδων τους ενάντια σε όσους αντιστέκονται.

Απ' την μεριά μας για να νά μην αντιμετωπίσουμε κατακρηματισμένοι — κοινωνικά και ταξικά — την επίθεση των αφεντικών, απαραίτητος όρος είναι η εκλογή της αυτοάμυνας και της αλληλεγγύης μεταξύ των διαφόρων αγωνιζόμενων κομματιών της κοινωνίας.

Μ' αφετηρία λοιπόν την έμπρακτη διαμαρτυρία μας για την δολοφονία του Καλτζά, σε μια συγκυρία ταξικών αγώνων (απεργιών που συκοφαντούνται και αντιμετωπίζουν την απειλή πολιτικών επιστρεφόμενων και σε μια περίοδο συνολικής κα-

πιταλιστικής επίθεσης: ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΠΟΥ. ΜΕ ΧΩΡΙΣ ΜΑΧΗ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΜΑΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΜΠΑΤΣΩΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.

ΓΙΑΤΙ ΑΓΩΝΙΖΟΜΑΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΟΣΩΝ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ ΤΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ. ΓΙΑΤΙ Η ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΕΝΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΤΑΞΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ - ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ ΠΕΡΝΑ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΑΥΤΟΟΡΓΑΝΩΜΕΝΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ.

26/1/1990 Αναρχική ομάδα «ΡΗΞΗ»

Ομοσπονδία Οικολόγων Εναλλακτικών
ΟΧΙ, ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ!
Η Κοινωνία της Μόλυνσης δεν καθαρίζεται. Ανατρέπεται!
Οικολόγοι-Ανατρεπτικοί!

ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΣΤΟΝ

ΧΑΜΝΤΑΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΙΟΥΣ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ

ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ

ΚΑΙ ΤΗ ΔΙΕΘΝΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΤΕΣ ΕΤΩΣΑΝ

ΠΡΑΝ
"ΟΡΑ ΝΙΧΤΑ"
Τ.Θ 31 421
100 35
Αθήνα 47